

כי לה המלוכה

סוד

בת מלך

ע"פ פנימיות התורה

הסוד איך להינצל מהצרות - מהקורונה מלחמה ועוד

לחזור ולחיות בגן עדן

חרוזים קדושים

משיח הננו הוא כבר נמצא

יודע ומבין כי הגיעה כבר השעה

כולו מייחל וממתין לישועה

אך בעוון הפריצות הוא לא בא

לא יכול להיות ולדרוך ולהיות
במקום חסר קדושה.

מהרו בנותי והתלבשו בצניעות

יראה ומלכות בושה ותמימות

כי קרוב יום הגאולה

אור קדוש ושמחת ישועה

לכו ותאירו באור השכינה.

יהודיה אהיה, לנצח נצחים

הצניעות זאת אני, חלקי בחיים

ובמסירות נפשי,

בשמחה באור הנעים

היוצא מקדושת הבגדים הצנועים!

אמת נעדרת כל כך נהדרת

דעת נסתרת מאד מחייכת

נועם ה' ינתן לצנועה

יופי אמיתי ביראה טהורה.

נשמת משיח בהיכלו מחכה

חבל על כל רגע שאינו מתגלה

מתי הזמן הוא שואל ומצפה

נקודות טובות אוסף הבורא,
והאישה הצנועה לגאולה תזכה!

שיר חדש – חצאית קדושה

טוב ללבוש חצאית ארוכה,
זו בת ישראל קדושה.

זו התלבושת ולא התחפושת,
הלבושה בצניעות -
על הדור היא מגינה.

לכן כולנו נלבש חצאית ארוכה
עד הקרסול - כל השנה זה אלול.

לעשות תשובה - זה הצו,
רק כך יהיה איתנו - ה' אחד,
להביא משיח עכשיו, זה רק בצניעות.
האשה הצנועה - תציל את המצב!

שיר חדש – שמחת המטפחת

מטפחת לישראל אורה ושמחה!
אורה ושמחה לכבוד שבת מנוחה!

אז כשלובשים מטפחת
יש לה' נחת, והשכינה שורה, כל
הבית מלא שמחה! כתר מלכות צנוע
דקדושה - לכבוד שבת שבת מנוחה.

מעידה האשה כשמתנהגת בצניעות,
שה' ברא את העולם, ורק לו
הריבונו, זוהי בת מלך קדושה -
לכבוד שבת שבת מנוחה.

תלמדו ממני נשים צדקניות, אמונה
היא הדרך ולא עת לחשות, את ה'
אני ממליכה עלי וכופרת בעבודה
זרה, לכן לא אלבש חלילה פאה -
לכבוד שבת שבת מנוחה.

גימטריא חזקה: **מטפחת** בגימטריא **אצילות**. הלובשת מטפחת זה משרה עליה אור גדול ועצום, אור של אצילות. כפי שמלבישים את הגוף ככה יהיה כיסוי לנשמה, ואיזה שמחה תהיה לנשמה שלבשה כראוי!

זה השער לה' - בעזרת השם יתברך - בואו שעריו בתודה

ספר

אור בת המלך

ע"פ הקבלה והחסידות
עם תפילות מתוקות

לכל אחת שרוצה להרגיש
ולדעת באמת מה זה בת מלך

הנקרא בשם

סֵפֶרָא דְּעִנְיָנוֹתָא

[ספר הצניעות]

סודות גדולים איך לזכות
לשמחה רפואה ישועות ניסים ונפלאות!
גאולה פרטית וכללית!!

נדפס פה עיר התורה - בית שמש יצ"ו
הוצאה שניה עם תיקונים והוספות - ראש חודש חשון תשפ"א
לקראת יום ההילולא השביעי של אוהבן של ישראל
מרן שר התורה, רועה ישראל, פאר הדור והדרו
רבינו מרן הרב עובדיה יוסף זיע"א זצוקללה"ה

בס"ד יצא לאור על ידי ישיבת "יש מה לעשות"

הרב שי אוחיון

נאמר עליו שהיה צנוע מאד
קדוש בחייו וקדוש במותו

בואו נצא למסע אל תוך
עצמנו, לחפש ולמצוא את
בת המלך ש-בנו, שמתגלגלת
לאביה. ולגלות את האור
הגנוז הטוב שבתוכנו,
להרגיש את השמחה
שבליבנו. ולחזור לגן עדן,
ולהפריח בתוכנו, בתוך
ליבנו - את פרח עץ החיים,
המחייך חיוך נעים, ומאיר...

הספר הקדוש הזה נדפס לעילוי נשמת:

הצדיק בעל החדר ר' דוד ראובן בן ר' חיים רוזנטל זצ"ל

וכן לע"נ הרב שי אוחיון זצ"ל הי"ד שנרצח היום - ו' אלול תש"פ.

"והביטו אלי את אש"ר דקרר" (זכריה יב, י)

אש"ר ראשי תיבות רבי שי אוחיון זיע"א.

היה עכשיו היום פיגוע דקירה בפתח תקוה של ערבי ימ"ש,
בצדיק הרב שי אוחיון הי"ד, מחסידי ברסלב. בצומת סגולה, "והייתם
לי סגולה", עניין הקדושה והצניעות. ב- "פתח תקוה" שהוא בגימטריה
999 שקשור למידת יסוד ומשיח בן יוסף (כידוע ע"פ קול התור)
אז צריך לעשות תשובה דחוף בפרט בענייני הקדושה והצניעות.

מצוה לפרסם ולהפיץ ולזכות הרבים

אם מצאתם עותק של הספר - בלי השם של הבעלים
(כגון בבית כנסת, וכדומה) תוכלו לקחת אותו בחינם,
על מנת ללמוד ממנו בכל יום, ומתי שאפשר.

כתובת המחבר:

מיכאל יצחק שמריהו, הראל

נחל נחשון 3\16, רמת בית שמש א

daatnanach@gmail.com 054-852-0921

ניתן לשמוע שיעורים על הצניעות ועוד - בקו שומרי החומות:

072-337-2978 בשלוחה 1 ובשלוחה 61

נשמה טהורה! את, שמבקשת להתחזק, הנה משהו בדיוק בשבילך!

הקדמה

אז, מודה אני לפני יוצר כל, על כל אשר גמלנו. וחסדו גדל עלי, שהחייני והגיעני עד הלום להגיש לפניכם אוצר יקר, של חכמה ומוסר, את הספר הקדוש אשר לפניכם.

שם הספר הוא "ספרא דצניעותא" – ספר הצניעות (מ-ארמית), על שם ספר קבלה עמוק מאד, והוא חלק מהזוהר הקדוש, שנקרא "ספרא דצניעותא", שמקובל שנתחבר על ידי יעקב אבינו ע"ה. (עלי לציין שלא למדתי מספיק וכראוי, ודעתי קטנה). מצוה גדולה ללמוד ולקרוא את הזוהר הקדוש, לטהר את הנשמה, ליראת שמים וכו', ובפרט כדי לזכות לגאולה ברחמים, אבל עיקר הלימוד צריך שיביא לידי מעשה. ולכן חיברנו ספר קטן וקדוש זה, שיש בו מקצת רזי הזוהר הקדוש, רבינו האר"י הקדוש זיע"א, וגם מגדולי החסידות ועוד - כדי לחזק את בנות ישראל היקרות להיות בצניעות מתוך דעת, שמחה ואהבה, רצון וחשק, ומתוך אור בלב ובנשמה.

והבאנו גם קצת את חלקי ההלכה שהוא העיקר, ובאמת ההלכות האלו צריכים להתחזק בהם מאד מאד, ולא באנו כאן לפרט וללמד את כל הלכות והנהגות הצניעות, ובאמת צריך ללמוד את ההלכה בצורה מסודרת כמו שצריך, אבל מספרים כשרים ומוסמכים, ולא מספרים פסולים שהתפשטו לצערנו הרב בעם ישראל.

כתר מלכות

רבינו הגר"א זיע"א (בפירושו לספרא דצניעותא) מסביר את עניין הצניעות שהוא מה שנקרא: "רישא דלא אתידע" [הראש שלא נודע], שהוא חלק מסוד ספירת הכתר תחילת הגילוי של הבורא, כי הקב"ה הוא כל כך רוחני וגבוה וכל כך נסתר, ומכונה "נסתר הנסתרים", ואי אפשר לדעת אותו, ואורו אין סוף, ובבריאה צימצם אורו והתלבש בהרבה לבושים, כמו עשר הספירות וכו'. זה גם עניין הצניעות שהוא הסתרה וכיסוי ולבוש, ובפרט שהאישה קשורה לספירת המלכות שהוא הגילוי של הבורא, והיא סוד השכינה. וגם כן הכתר הוא רצון הרצונות, הצניעות זה כזה דבר גבוה, זה אור עצום שמתגלה דווקא עם הכיסוי וההסתרה, **עם הצניעות בת ישראל** - **בת המלך, יכולה להתקרב מאד לה' יתברך, ולזכות למעלות ודרגות גבוהות, כי עיקר והתחלת עבודת ה' - הוא לרצות מאד את ה' ותורתו ומצוותיו, ולעשות רצוני - רצונו. וזה גם קשה, אבל שווה! וגם אם אנחנו לא אווזים בדרגה מסויימת, לרצות מאד את זה, ולהתפלל ולהתעקש על זה. וחיברתי הספר על דרך השמחה והתחזקות.**

ב"ה יש מלא מלא נשים צנועות בעם ישראל - כן ירבו! [ובפרט שבמסירות נפש הסירו את הפאה האיומה ומתלבשות במטפחת צנועה וכו' כרצון ה' האמיתי] בואו נצטרף אליהן, בתקווה שתזכו להיות בביאת המשיח בקרוב - מהראשונות בשורה עם האמהות הקדושות, והנשים הצדקניות שבכל הדורות, והנביאות. ונזכה להיות מהרשימה הזוכה לקבל את אור פני מלך המשיח ובבית המקדש, בקרוב ממש, בשמחה עצומה!!! ובזכות נשים צדקניות וצנועות נגאלנו, ונגאל, במהרה בימינו אמן!

ערב חג הסוכות שהוא היארצייט של יעקב אבינו ע"ה, שנת תשפ"א - **תהא שנת אור פניאל** בצפייה גדולה לגאולה והרמת קרן ישראל והצניעות וכבוד ה' בעולם - **המחבר**

"כל כבודה בת מלך פנימה" (תהילים מה, יד)

אז, בראשית על פי הזוהר הקדוש (תיקוני זוהר תיקון יג, דף כז:) **בראשית** - זה אותיות **אשרי בת**. משבחים את **הבת מלך באשרי** הזה. אה! אשרי בת המלך! אשריה לגמרי!

בנותי היקרות! אשריכן ואשרי חלקכן, ה' יתברך יברך אתכן בכל הברכות שבתורה, בריאות, פרנסה, ילדים צדיקים, שמחה ואושר, ותזכו לקבל פני משיח צדקנו בקרוב ממש. אשריך בת מלך צנועה, אשריך אישה קדושה! את חשובה!

רבי נחמן מברסלב זי"א, מספר משל: על מלך שהיתה לו בת שמאד אהב אותה, והיתה חביבה עליו מאד, וחשובה. והבת הלכה לאיבוד, לקח אותה ה"לא טוב", והיה מצטער מאד על זה, ומחפש אותה אנה ואנה... (סיפורי מעשיות משנים קדמוניות).

הנמשל: הקב"ה הוא המלך, וכל בת ישראל היא בת מלך, לבת מלך יש בגדי מלכות, יש לה כתר ואלו הבגדי כבוד שלה. אבל אם היא מתלבשת לא בצניעות, אז היא נקראת בת מלך שנמצאת ב"לא טוב", בת מלך שהלכה לאיבוד, וה' מאד מצטער על זה. בסיפור באיזה שהוא שלב הבת מלך הורידה את המטפחת. הכתר זה המטפחת - לאשה הנשואה, ובגדי המלכות אלו בגדי הצניעות. ה' רוצה מאד שהבת שלו תחזור לארמון, ותלבש בגדי מלכות של צניעות, שזה הטוב. ואז הוא יהיה מאד שמח, ואז היא תהיה גם כן שמחה מאד, והרמז – **בת ראשי תיבות בשמחה תמיד!**

יש עוד סיפור של רבינו על בת מלך, שנלחם בה מלך אכזר, חיילי המלך האכזר ירו חיצים בבת מלך - **חץ** ראשי תיבות **חוסר צניעות**, הבת מלך נפלה בחולשה, ורפואת הבת המלך היא על ידי השמחה (מעשה מהבעטליר השישי). **אמונה שמחה תפילה**.

בנותי היקרות! ראו לשימוח מאד, כי השמחה היא הדרך לעבור את העולם הזה, על כן חזקו ואמצו להיות אך בשמחה, ותעשו את כל המאמצים שלכם להיות רק בשמחה גדולה תמיד, ודבר גדול מאד הוא לשמח אחרים, כי זוהי השמחה האמיתית כאשר יהודי משמח את חברו, ומקיים "ושמחת לרעך כמוך", "ושמחת בה" אלקיך".

דעו שיש עניין שיתהפך הכל לטובה, ונכון שעצוב לך עכשיו, ומר לך מאד, ויש לך הרבה מעברים משברים, אבל תזכרי שיש אחד עליון שצופה ורואה אותך, וחושב עליך, הוא נותן לך כח, הוא תומך בך, הוא אוהב אותך, הוא שמח בך - בורא עולם!

אליו תפני, אליו תדברי, הוא שומע הכל, הוא הכל יכול, הוא מאמין בך, הוא איתך, לצידך בכל הנסיונות, אליו תקראי, והוא העזרה, אין עוד מלבדו, הוא הכתובת היחידה, אפס זולתו הוא התקוה, רק תקראי אליו "אוי אבא!". הוא שומע אותך, הוא מחזק אותך, הוא מרגיש אותך, הוא מתגעגע אלייך, אין עוד מלבדו!

ראו והבינו, שהשמחה היא ממקור השמחה, "ושאבתם מים בששון ממעיני הישועה", כי השמחה היא במעונו, ו- לישרי לב שמחה.

חדשות טובות!

אחותי היקרה! בת של מלך! שימי לב! והרי החדשות: יש בורא עולם אחד שברא את העולם כולו, הכל על מנת שיהיה לך טוב! וגם כל מה שעושה הוא טוב ולטובה!

דעי, הוא קיים! **אשריך!** ה' אוהב אותך! אם תזכי - תוכלי גם לראות אותו מחייך אליך! (כמובא במסכת כתובות דף ק"א) תשכחי מכל הצרות, תני חיך הכל לטובה! ה' מחכה לך! תתחברי ותתקשר אליו: 5 דקות התבודדות בכל יום! דברי עם ה' - שיחת חינוך! זה מה שיש בעולם באמת - הקשר עם ה'! ה' איתך חזקי ואמצי! ועיקר ההתקרבות לה' יתברך הוא על ידי ההתבודדות. תצאי לשדה, ליער או בחדר מיוחד - לעצום את העיניים ולחשוב על ה', על התכלית, **שהוא הטוב והאושר האמיתי**, ואז תזכי לראות ולהרגיש את ה' בלבך, מאיר ומנגן אור מתוך נעים וגדול - אור האמת!

אור שמחה התחזקות - יסיר פאה הנכרית

אז, יסוד השמחה ואור הנשמה - לדעת ולהאמין שיש בורא עולם, א-ל אחד יחיד ומיוחד, קדמון ונצחי, אדון הכל היה הווה ויהיה, עילת העילות וסיבת הסיבות, אין המחשבה משיגה אותו כלל, ואין מקום פנוי ממנו, והוא ברא כל העולמות וכל הברואים, והוא מחיה ומהיה את כולם, ומבלעדי שפע חיותו אפילו רגע אחד - היו הכל בטלים ומבוטלים! והוא אוהבנו, אהובנו, אור נפשנו, חמדת נשמותינו, אהבת ליבנו, שמחת חיינו, אורו אין סוף ב"ה.

הקב"ה הוא הלב של העולם ("צור לבבי וחלקי אלקים לעולם" - תהילים עג, כו), והוא הטוב האמיתי, והוא הנועם והמתיקות שאין לשער ולתאר! והוא מלא אהבה ומלא רחמנות אין סופית לבריאה שלו, ובמיוחד לעמו ישראל - 'כִּי הָשֵׁם יִתְבָּרַךְ מִחַמַּת רַחֲמָנוּתוֹ בָּרָא אֶת הָעוֹלָם, כִּי רָצָה לְגַלּוֹת רַחֲמָנוּתוֹ, וְאִם לֹא הָיָה בְרִיאַת הָעוֹלָם עַל מִי הָיָה מְרָאָה רַחֲמָנוּתוֹ? וְעַל כֵּן בָּרָא אֶת כָּל הַבְּרִיאָה מִתְחִלַת הָאֲצִילוּת, עַד סוֹף נִקְדַּת הַמֶּרְכָּז שֶׁל עוֹלָם הַגִּשְׁמִי, כְּדִי לְהַרְאוֹת רַחֲמָנוּתוֹ' (ליקוטי מוהר"ן א, סד).

וברא את העולם להיטיב עם בריותיו, ומנהיג אותו על פי המשפט, שכר ועונש, ונתן בו גן עדן, ושיכן שם אדם וחוה, וכשברא את האישה אמר לה על כל אבר ואבר: "תהא אישה צנועה" (בראשית רבה יח ב). ונתן להם ניסיון קטן, וציווה לא לאכול מעץ הדעת - אבל הם נכשלו ושמעו בקול הנחש במקום בקול ה' בוראם אוהבם.

נשאלת השאלה איך הצליח הנחש הרשע לגרום לחוה ואדם לאכול מעץ הדעת?

אלא, שהנחש הוציא דיבה על השם יתברך שכביכול שונא את האדם, ובשנאתו אותו מנע ממנו את הדעת וההשגה. הנחש התחיל בלשון הרע שכביכול הקב"ה שונא אותם ואמר: "כל אומן שונא את בני אומנתו [היינו האומנים האחרים שעושים את אותה אומנות שהוא עושה], מן העץ אכל וברא את העולם" [רש"י בראשית ג].

וככה הצליח הנחש לפתות את האישה לאכול מהעץ, והאמינה ללשון הרע הזה, והרגישה אם ה' שונא אותי, אז האם אוכל לשמוע בקולו?

אבל באמת זה לא נכון! האמת - ה' אוהב אותנו, ואנחנו צריכים לאהוב גם אותו, אם הבורא מצוה אותנו לאהוב אותו, הרי זה סימן שהוא אוהב אותנו אהבה גדולה עזה ועמוקה, ולכן חפץ שנאהוב אותו כמוהו, ואם ה' הגדול אוהב אותי כל כך - אז גם אני אוהב אותו!!! הוא ברא את העולם להיטיב עם נבראיו, לגלות את רחמנותו ומלכותו, ואין מלך בלא עם, והוצרך לברוא בני אדם שיקבלו עול מלכותו, כי רצה לגלות רחמנותו וטובו. הוא ברא את העולם כדי להשרות שכינתו בעולם הזה.

וכשיש צניעות וקדושה, יש מקום להקב"ה בעולם, ויש השראת השכינה, ויש בית מקדש, ויש גם בית מקדש פרטי לכל אחד. האישה הצנועה היא בית מקדש מהלך!

שבת - ש' בת - השומר שבת הבן עם הבת

האדם וחוה היו צריכים לחכות מלהיות ביחד עד שבת. אם היו ממתנינים עד שבת - אדם הראשון היה עושה קידוש על היין של עץ הדעת, שהיה גפן, והכל היה מתוקן ובקדושה והיו נכנסים ישר לעולם הבא! (הרמ"ע מפאנו בשם האר"י הקדוש זי"ע"א, וכן ברמח"ל זי"ע"א ועוד). הם היו צריכים להתגבר ולהתאפק. זו התשובה - "המתנה".

ולכן כיון שהאישה נכשלה והכשילה בעץ הדעת שעניינו חוסר צניעות וקדושה - (כמובא בספר הקדוש עמק המלך שער תיקוני התשובה פרק י', ועוד) מוטלת עליה המצוה, הזכות והחובה - להתלבש ולהתנהג בצניעות, כדי לתקן, מתוך שמחה גדולה.

הנחש קינא באדם וחוה, החטא הראשון היה לשון הרע, לשון הרע של הנחש. צריך לצאת מה-רע, שהוא ראשי תיבות רצון עצמי, ולרצות את רצון הבורא שהוא הטוב. ובכל יהודי ויהודיה יש טוב, יש נקודה טובה מה שאין בחבירו. כל יהודי ויהודיה הם צדיקים, יש צדיקים נגלים, ויש צדיקים שצריכים לגלות את הצדיק שבהם. על ידי הצניעות האישה מגלה את הנקודה הטובה שבה, נקודת היהדות, בת המלך, נקודת המלכות, השכינה, איזה אור, איזו הרגשה כל כך טובה ושמחה!!!!

הכי קשה זה הכנעת הרצון, לעשות רצון ה' ולא רצון עצמי, ולבטל את רצון עצמי, מפני רצון ה', ולא לעשות מה ש-"בא לי".

ולכן האישה צריכה להזהר ולהשמר מאד להתלבש ולהתנהג בצניעות, לפי ההלכה, ולא לחשוב ולומר חלילה: "אני אלך ואתלבש איך שבא לי ח"ו, ועל הגבר מוטלת החובה להשמר וכו'".

מחשבה והרגשה שכזאת - היא טעות גדולה מאד. אדרבה על האשה מוטלת דווקא החובה להתלבש בצניעות מלאה. וזה ממש בין אדם לחברו, ומקיימת כשהיא לבושה ומתנהגת בצניעות - בכל רגע גם מצות עשה של "ואהבת לרעך כמוך"!

סיפור - מברך הנשים

פעם אחת נפגשו שלושה אדמו"רים חשובים: הרב הקדוש רבי מנחם מנדל מרימנוב, הרב הקדוש רבי אברהם יהושע העשיל מאפסא והרב הקדוש רבי נפתלי מרופשיץ. הרבי מאפסא היה איש זקן, ושכב על המיטה. הרבי מרימנוב ישב סמוך לו, והרבי מרופשיץ שהיה עדיין צעיר לימים ישב לידם, על הספסל.

אמר הרבי מאפטא: "הרב מרופשיץ, מה דעתך על ה'חכמה' והמליצה של תפילת שמונה-עשרה בערב יום הכיפורים?" אמר וצחק.

לאחר שנסתיימה הפגישה, פנה ר' הי"ר, משרתו של הרבי מרימנוב אל רבי נפתלי, וביקש ממנו שיאמר לו במה מדובר. הוא לא העז לשאול את ר' מנדל, רבו, ואת האדמו"ר "הזקן" מאפטא, "אולם ממעלת כבודך" – כך ביקש – "אני מבקש כי תספר לי".

סיפר לו רבי נפתלי כי בשנה הזאת היה רח"ל [רחמנא ליצלן] גזירה לא טובה על הנשים, ונפטרו נשים רבות בפרט נשים מעוברות (היינו - בהריון) ר"ל [רחמנא ליצלן]. ואיש כפרי אחד היה שמה, ומתי שהתפלל תפלת מנחה של ערב יום הכיפורים. טעה בברכת השנים, ובמקום "שנים" אמר "נשים". וכך אמר – "ברך עלינו... וברך נשותינו כנשים הטובות לברכה... ברוך אתה ה' מברך הנשים". ובתפלה זו בכה תמרורים על הצרה והמחלה השוררת רח"ל, ותפלתו עשתה פרי ממעל, ובכך התבטלה הגזירה, סיים הרב נפתלי ואמר: ולכן שחקו על מליצה הישרה הזאת. (אוהל אלימלך, והובא גם כן בספר שומר אמונים, לתאר מעלת התמימות).

ורואים מכאן את הכח האדיר של תפילה בכוונה ומלב נשבר ומתוך תמימות - לבטל הגזירות. אומר הזוהר הקדוש (תיקוני זוהר תיקון י"ג, דף כט:) שהבת מלך היא התפילה, מי שהורג את הנחש נותנים לו את הבת מלך שהיא התפילה. ולכן כל בת ישראל – בת מלך - צריכה להתחזק בהתבודדות, ותפילה וקשר אישי עם ה' יתברך.

ואם רוצה שיתקבלו תפילותיה – תתלבש ותתנהג בצניעות, ובכך תהרוג את הנחש הפרטי שלה, ויתקבלו תפילותיה. והקב"ה משתבח ומתפאר בבתו הצנועה, אשריה!

התעוררי התעוררי קומי לבשי בגדי תפארתך. תתפארי בבגדים צנועים. התפארי במידת הצניעות. בכוח שלך, אישה יקרה לבטל המון דינים מעל עם ישראל, בזכות הצניעות! וכך ישמע קול תפילותיך, קול תחינותיך! קול בכיותיך קול זעקת ליבך!

אשריך, צדיקה! ה' אוהב אותך! צדיקה - אין יאוש יש תקוה! ה' איתך עמך ואצלך! חזקי ואמצי! נחמו נחמו עמי, יאמר אלקים! בזכות נשים צדקניות – משיח מגיע!

הסוד הגדול

אומר הזוהר הקדוש (תיקוני זוהר דף יב, בהקדמה), בראשית – ב' – נקודה בהיכליה, היינו הנקודה בתוך האות ב' היא ענין הנקודה, בהיכליה (היינו היכל שלה). אומר הזוהר שהנקודה הזאת היא הבת מלך. אפשר לומר בסייעתא דשמיא שהבת מלך היא הנקודה הטובה והיקרה שיש בכל אחד מישראל. זו הנקודה של האות ב' של בראשית. זה העבודה למצוא את הנקודה הטובה – הבת מלך, להוציא אותה ממאסר, להוציא את הנשמה מהגלות, ולשמוח 'ברוך שלא עשני גוי'.

ב' - של בראשית הוא עם נקודה, מהי הנקודה הזאת? בס"ד אפשר לפרש הנקודה הזאת היא הנקודה הטובה שיש בכל יהודי. וזהו תורה רפ"ב שבליקוטי מוהר"ן - דע שצריך לדון את כל אדם לכף זכות, למה? כי מי שיודע קצת מגדולתו יתברך, ותפארת תורתו, שורש נשמות ישראל - יודע שישאל רחוקים לגמרי מעוון, ולא שייך אליהם ולהם ומהם ומאיתנו - עוון כלל (ליקו"מ ב, ז), לכן צריך לדון כל אדם לכף זכות, כדי שיתגלה הטוב שבו, והרע ממנו ממילא יתבטל, "והסירות את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר, ונתתי לכם לב חדש, ורוח חדשה אתן בקרבכם".

בכל יהודיה יש נקודה טובה, נקודה של חסד רחמנות ואהבה, לכל היהודים, במסירות נפש.

כשאני נזכרת בכל הגויים, איך שלא נזהרים על קדושה וטהרה וצניעות, אני מתמלאת שמחה עצומה על הזכות שנפלה בחלקי להיות יהודיה בת של הבורא, עם קדוש להשם, עבד נאמן, ורוצה יותר לשמור על קדושה וטהרה וצניעות!

בראשית - ב' - נקודה בהיכליה (זוהר הקדוש), ראש וסוף התורה הוא **לב**, בלב יש בית, בלבבי משכן אבנה, בית יש שם נקודה, היא הנקודה הטובה, כי בכל יהודי יש נקודה טובה בלב של אהבת ה', וישראל, של רצון וכיסופים לה' יתברך, עד שמוכן למסור את הנפש, בעבור כבוד שמו יתברך, **כבוד גימטריא לב**, הנקודה היא בחינת נפש, וכמו שכתוב: "בראשית" בשביל ישראל שנקראו ראשית, שנאמר: "קודש ישראל להו"ה", כי היהודי הוא אוהב את הקדושה אוהב את ה', ואוהב את ישראל, יהודי הוא קדוש, הוא הקדש של ה'.

וזהו "בראשית ברא אלקים" לעיני כל ישראל" בראשית ברא אלקים, כשיהודי מסתכל על חבירו הוא צריך לראות ראשית את הב' עם הנקודה טובה, כלומר את הנקודה הטובה שיש בלבו, ושהוא "ברא אלקים", היינו בן של אלקים, כי ברא הוא בארמית בן, כי ישראל נקרא בנים למקום, "את השמים" - יראת שמים, "ואת הארץ" רצון, או הארץ הוא עניין הארץ - כלומר לב באידיש, לראות את היראת שמים והרצון הטוב, והלב היהודי הפועם בקרבו.

"בראשית" - הזוהר קורא לנקודה שבאות ב' של בראשית - "בת מלך פנימה", והיינו שהנקודה היא משל הבת מלך והאות ב' הוא הכיסוי על האשה, והוא עניין הצניעות. ב' - אומר הזוהר הקדוש (בתיקוני זוהר, הקדמה דף יב), הנקודה היא בחינת בת המלך, "כל כבודה בת מלך פנימה" (תהילים מה), וזה רמז על הצניעות של האשה, בת ישראל, שצריכה להיות ספונה בביתה [האות בית רמז ל-בית. "פנימה" - היינו בפנים, וזה המקום שלה בדרך כלל, ולהשתדל לא לצאת סתם ככה מהבית, כמובא בהלכה], ולכסות עצמה, ולהסתיר יופייה מעיני גברים זרים, מכל הצדדים, שלא יסתכל בה אדם חוץ מבעלה, ולכן האות בית סגור מכל הצדדים, ויש לו פתח אחד - לבעלה, **להורות על צניעות האשה הצדיקה**. ובעבור חביבות בת ישראל בעיני הבורא, הקדוש ברוך הוא, שם אותה בתחילת התורה, כיצד? האות **ל'** של סיום התורה עם המילה **בראשית** (של תחילת התורה) יוצא ביחד - **בת ישראל!** הבת מלך האהובה על הקדוש ברוך הוא! אז בואו נחזיר אהבה למקור האהבה, למי שברא אותנו, בואו נעשה רצונו!

בדיחה - "מודה אני"

שאלה: מה הדבר הראשון שהאישה אומרת בכל בוקר?
תשובה: "מודה אני!" – היינו מלשון המודה והאופנה. אבל באמת צריך להודות לה, ולא להיות ולחיות עם המודה, אלא מודה מלשון הודאה, זה יסוד היהדות, זה הדבר הראשון שהאישה צריכה לעשות - הכרת הטוב! הכרת הטוב על הנשמה ועל הגוף, שהם מתנות נפלאות שנתן לנו בורא עולם! ומכיוון שהגוף והנשמה שייכים לה, צריך להשתמש בהם רק לרצון ה' – במיוחד במצות הצניעות.

להיות בצניעות זו שמחה גדולה, זה אור כזה גדול שאין לאף אחד אחר בעולם! וזה זכות עצומה לאישה, ובוודאי תקבל שכר גדול על זה, וה' מאד מעריך את זה, ויש מזה שמחה ונחת רוח גדול לבורא עולם!

בין קיטרוג וסנגוריה

עכשיו צריך לעורר לתשובה ותיקון המעשים! מה שכתוב כאן זה לא קשור לקיטרוג כלל! רבותי! מה שכתוב זה לא קיטרוג כלל! זה נועד כדי להחזיר ולחזור בתשובה!!! עוד הפעם - אנשים מתבלבלים בין קיטרוג וסנגוריה, באמת אם אתה אומר לריבוננו של עולם דברים רעים על עם ישראל זה נקרא קיטרוג, אבל שמישהו כותב בכאב רב על מה שצריך לתקן - זה לא נקרא קיטרוג כלל! זה חובת מחאה ותוכחה וערבות שכל ישראל ערבים זה לזה - גם ברוחניות!

לימוד סנגוריה וזכות על עם ישראל וגם על הצניעות

עם ישראל הוא עם קדוש

ומזה אנחנו באים ללמוד הזכות: אשריהם ישראל! עם ישראל מאז ומעולם היו צנועים, ונשותיהם הלכו בצניעות, מכוסות מכף רגל ועד ראש, עם ישראל תמיד הלכו בבגדים ארוכים, וחצאיות עד הרצפה (כידוע - וכעדות הרבה צדיקים, ביניהם הרב בן ציון מוצפי שליט"א, ואמר שלכן לא כתוב ברמב"ם ובשולחן ערוך שהאישה צריכה ללבוש גרביים, כי פעם היו הולכות בחצאיות ארוכות עד הרצפה, ולא ראו בכלל את הרגלים והגרביים). וראשם היה מכוסה במטפחת ואפילו שאל וכו' (שרה אמנו בכלל הלכה עם רעלה כידוע מהזהר ומהספרים הקדושים), פאה נכרית אף פעם לא היתה בעולם ישראל! (ומה שכתוב בגמרא על הפאה אינו דומה בכלל לפאה כמו שלנו, כי פאה פירושה קצה, והיה בקצה השיער, כנראה כמו מקום הפאות של הגברים היום). וישראל יצאו ממצרים בזכות שלא שינו את לבושם, ממלבוש יהודי למלבוש של גויים.

מנהג (אותיות גהנס) חבישת פאה נכרית - החל בישראל רק מתקופת הגזירות ברוסיה, שגזרו (בגזירת מוות) שלא ילבשו כיסויי ראש, ולכן הצדקניות של אז לבשו פאה נכרית של אז שהייתה מכוערת פי כמה וכמה מפאות זמננו, כדי שעל כל פנים יהיה להם כיסוי ראש, אבל היום אין גזירה, והפאות מיוצרות במומחיות דווקא שיראה כמו שיער טבעי של האישה ואפילו יותר יפה, ואסורות לגמרי בלבישה. (על פי כל גדולי הפוסקים בדורנו, וגם לאור העובדה שהפאות היום הם מתקרבות עבודה זרה מהודו שאסורה בהנאה וחיבת ביעור על פי הלכה, ראה ספר "הישכם אוהבים").

קודם כל יש לימוד זכות גדול ועצום שהוא – שבכלל הנשים לא יודעות מהי צניעות אמיתית לפי ההלכה, כי למדו והטעו אותם מספרים פסולים כמו "עוז והדר לבושה" או "הלבוש כהלכתו" של הבית דין הרפורמי "משמר התורה", וזה מה שלמדו בבית יעקב ובסמינר. וגם יש שלטון של טרור של הערב רב בבתי יעקב ובסמינרים שלא מרשים להם ללבוש חצאיות ארוכות, ודורשים מהם דווקא ללכת בחצאיות קצרות וגרביים בצבע רגל או שקופות וכו'. והמורות באות בחוסר צניעות ומשמשות להן דוגמא אישית, ומעודדים ומורים דווקא לבנות לכשיתחתנו שילבשו דווקא פאה וכו' וכו'. כי יש אנשים שעוברים עבירות מסוימות ולא יודעים בכלל שזה עבירה.

ויש הרבה נשים שהן בבחינת תינוקות שנישבו, ובביתן וכו' נהגו כך. וגם באופן כללי - נשים דעתן קלה והן לא עושות בכוונה, וחלילה לא להכעיס את ה', הן שוגגות! הן לא יודעות מה הן עושות בכלל, כי הן הולכות לפי המודה והאופנה, ומה ששובשים בחוץ. הן לא יודעות את הנזק הגדול שבא מלבוש לא צנוע!

ולכן יש לפרש: "מודה – אני לפניך" אפילו שאני הולכת לפי המודה, בכל זאת אני לפניך, אני רוצה אותך, לעשות רצונך, רק רצונך, אבל קשה לי. האשה בכלל לא מודעת לזה שהלבוש שלה לא צנוע, כמו הפאה והחצאית הקצרה, ושרוולים קצרים וכו' וכו', וכמה היא מכשילה מגרה ומושכת את הגברים, היא בכלל לא שמה לב לזה. הנשים עם הפאה גם כן עושות בלא כוונה, בחוסר ידיעה, הרוב לא יודעות מן הסתם, שזה אסור בכלל, וגם כן המשפחה והחברות שלהם לובשות פאה, חושבים שזה מנהג ישראל ללבוש פאה [חלילה, הגאון בעל דברי חיים זיע"א כותב על זה שזה מנהג שהשתרב מהאפיקורסים], וזה נחשב לכיסוי ראש חס ושלום, וגם כן הן התרגלו ממתי שהיו צעירות ללבוש פאה, וקשה להם לשנות את ההרגל, ואפילו מתי שכן יודעות את האמת – קשה להם לשנות ולהשתנות, וגם מהלחץ החברתי והמשפחתי, והבושה ש"מה יגידו" וגם צו האופנה, וגם לפעמים הבעל רוצה דווקא פאה, ולזה צריך עזות דקדושה והתגברות גדולה מאד. האשה צריכה להתחזק בנקודה הטובה ויקרה שלה שהיא עצם היהדות שלה, ולא ללכת לפי הגויים, הנקודה הזאת נקודת המלכות שלה, מרכבה לשכינה. וזה עניין לשמוח שלא עשני גויה, כי הגוים מהטבע שלהם הם פרוצות, יש כאלה כמו הערבים שכן יש להם צניעות חיצונית, אבל לא פנימית, כמו ענווה בושה, וזה המעלה הגדולה של בת ישראל, וזה הנקודה הטובה, וצריך להתחזק עם זה מידי פעם. ובאמת בבית ישראל יש אהבת ישראל גדולה מאד!

מקור הפריצות והחוצפה - הוא עמלק והערב רב שהתערבבו בעם ישראל ובנשמותיהם, והוא מתעתע בנשים (החפץ חיים זיע"א), עם יצר הרע העצום של האשה להתלבש בחוסר צניעות וזה מאד קשה. אבל צריך להלחם, בכל הכוח!

עם כל זה, עם כל הלימוד הזכות החשוב והקדוש כתב כ"ק האדמו"ר מליובאוויטש זיע"א: (במכתב מ"ד מרחשון תשי"ח) על עניין הפאות שהוא לא בסדר כלל, ולא מועיל הלימוד זכות לבדו, אלא צריך לעשות תשובה ולהתלבש בצניעות! וזה לשונו: ואף שהלימוד זכות עליהן (ולא רק לימוד זכות לבד, אלא לאמיתותו של דבר) מפני שהורגלו בזה במדינתנו לפנינו [=רוסיה], ששם היה קשור זה בקישוים הכי גדולים ועל ידי ההרגל כהיתר ח"ו נעשה להן. אבל ידוע שעניני לימוד זכות - גדולים ביותר, אבל

אין זה משנה המצב, שסוף סוף ענין השייטלען [הפאות] אינו בסדר כלל. עד כאן לשונו הטהורה.

וכן בענין החצאיות - צריך לדעת את ההלכה על אורך החצאית, שזה צריך להיות עד הקרסול דווקא [ויותר], (מי שרוצה לראות את המקורות כדאי שיסתכל בספר הקדוש "בגדי תפארת"), איך לא מתביישים ללכת ברחוב עם חצאית קצרה או הגרביים הנוראות בצבע רגל או שקופות או בלי גרביים כלל?! צריך להתבייש מאד ללכת ככה. איך אנחנו לא מתביישות ללכת ככה ברחוב? ובפרט לעיני הגברים, איך אפשר ללכת ככה ולהכשיל את כל העולם? אפילו הגברים מתביישים ללכת במכנסיים קצרות, אז איך אנחנו לא מתביישות ללכת בחצאיות קצרות וגרבים שקופות או בצבע הרגל?

"מודה אני לפניך" - כי ה' יודע הכל, וגם בוחן כליות ולב, זה שאני הולכת לפי המודה זה "לפניך", ואני מתביישת איך הלכתי ככה בחוסר צניעות. וזה "לפניך" אתה ה' יודע הכל. וכמו שאומרים: 'אבינו מלכנו, חטאנו - לפניך'. וזה יותר חמור מה שחוטא האדם ליד ומול המלך!

וזו ממש חוצפה - שהוא נוטריקון - חוץ פאה, מי שהולכת בחוץ עם פאה - זו ממש חוצפה!!! חוצפה דאורייתא! אגב, מחקר קובע: שיש כינים בפאה, וזה מאד מגרד!

וזה התפרסם בתקשורת: מה הארכיאלוגים מחפשים במצרים את הכינים העתיקות? לכו לישראל, לבית של אברך שאשתו עם פאה, היא ממש משתגעת מהכינים: "הצילו הצילו". וזה רק אחוז קטן מהנזק של הפאה הארורה לבית ישראל.

לכן קבלי על עצמך בת מלך יקרה את מצוות הצניעות, ובכך יתקבלו תפילותיך. הפיצי את אורו של משיח - אור ה' בביתך ובחוץ. שמרי על מידת ומצות הצניעות, כל כבודה בת מלך פנימה. אצל אבא שבשמיים את מלכה, בת מלך אמיתית. תבטלי מעל בני משפחתך דינים. זהו זמן להמתקה והכנת כלי לתפילותיך. כל השערים ננעלו אך שער הדמעה אינו נינעל. וצריך גם להצטער ולבכות על כל האנשים שהכשלתי אותם כל השנים, ואז תזכי לאור הגאולה, והנה זה משיח בא!

'כאשר הוא נוהג בצניעות וכבוד, בא לו הכבוד הפנימי הוא אור אלקים על פניו, כי הכבוד הוא אור (יחזקאל מ"ג) והארץ האירה מכבודו' (מהר"ל זיע"א ספר גבורות השם - פרק כד)

אין לך יפה מן הצניעות, שנאמר: "ומה ה' דורש ממך כי אם... והצנע לכת" (מכה ו, ח). (תנחומא כי תשא)

נשים יקרות וצדיקות, בנות מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא, שהכל ברא לכבודו, ולהיטיב עם נבראיו, ובמיוחד עם ישראל אהובו. האם אתן יודעות כמה ה' אוהב אתכן? אין לכם מושג מהי השמחה וההנאה השכר והאור והאושר העצום שיש למי שתלבש ולובשת מטפחת!!! (ושאר הלכות והנהגות הצניעות) אנחנו כותבים זאת להציל נפשות משאול תחתית של הפאה הנכרית וחוסר הצניעות.

מתוך צוואת הצדיק הקדוש מרן רבי אהרן ראטה זיע"א בעל שומר אמונים [מתורגם מאידיש]

לכן בני היקרים, אל תתביישו מן הפתאים, כי מה שזה כל העולם כנגד רצון אחד של הבורא ברוך הוא, ותמסרו את נפשכם לשמר את יסודי הצניעות: בשער, בבגדים, בגדול הבנים, ויהיה לכם אשר ואורה, וכשמשיח צדקנו יבוא, אתן תאירו ותזרחו כמו האור של השמש, והלבנה והכוכבים ועוד יותר, "כי שכן הצניעות עולה על כל המצוות ומעשים טובים". והאשה שאינה נוהגת בצניעות, אינה פועלת מאמה בכל החומרות שלה [כמו הכנסת שבת מוקדם וכו'], וחס ושלום תשאר שקועה בשאול תחתיות. לכן בני היקרים תשמרו שלא תהיה לכם אחר כך חרטה חס ושלום, כי אז מאחר מדי, אלא שמעו לדברי, ויהיה לכם אשר ואורה. עכ"ל.

האישה אמורה להרגיש טוב מאד עם הצניעות, לדעת שהמטפחת הם כמו משל התפילין לגבר, ושאר בגדי הצניעות הם כמו ציצית לגבר, וכמו בגדי הכהן הגדול - אז בכל רגע ורגע היא מקיימת המון המון מצוות בלי מאמץ קשה.

"עבדו את ה' בשמחה". צורת עבודת ה' היא בשמחה, לעבוד את ה' ולקיים את המצוות מתוך שמחה גדולה ועצומה, לשמוח "שלא עשני גוי", לשמוח על שאני יהודיה, ויש לי הזדמנות לעבוד את מלך מלכי המלכים הקב"ה, אשר בחר בנו מכל העמים ונתן לנו את תורתו, ולא למלאכי השרת ולא לגויים, רק לנו עם סגולתו, ולזכות לעשות לו נחת רוח במעשי הטובים, צריך מאד להעריך את המעשים הטובים שאנחנו עושים, וכמו דוד המלך שאמר: "שש אנכי על אמרתך כמוצא שלל רב".

הקב"ה נתן לעם היהודי מתנות מאד גדולות וחשובות - התורה והמצוות, וזה זכות גדולה מאד שנתן לנו הקב"ה בעולם הזה לקדש את שמו.

ולכן האישה היהודיה צריכה להיות בשמחה עצומה וגדולה מאד במצוות הצניעות, המצווה המיוחדת בדווקא לבת ישראל, לשמוח בכל רגע ורגע שהיא מקיימת את הלכות והנהגות הצניעות.

רבינו בחיי כותב שהמצווה לשמוח במצוות היא מצוה בפני עצמה.

האורחות צדיקים כותב שמצוה שנעשת בשמחה שווה פי אלף, ממצוה שנעשת בלא שמחה.

ורבנו האר"י הקדוש זיע"א אומר שזה מה שאומר הכתוב: "אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה וטוב לבב מרוב כל" שצריך לעשות את המצווה בשמחה וטוב לבב יותר מאשר אילו קיבל כל התענוגות והכסף שבעולם.

כאן המקום להביא את דברי מרן הגר"ש אלישיב זיע"א, שכל פעם ופעם שנמנעים מחבישת הפאה, הרי זו זכות ומצוה בפני עצמה. זאת אומרת שבלבשת מטפחת מקיימים כל פעם מצוות עשה של צניעות, ומצוות לא תעשה שלא ללבוש כיסוי ראש לא צנוע, ובפרט שלא להנות מתקרובת עבודה זרה, שהרי רוב ככל הפאות בעולם

בת מלך – בשמחה

הם משיער של תקרובת ע"ז, ויש הרבה מצוות לא תעשה כשנמנעים מפאה בכלל, ובפרט מפאה של תקרובת ע"ז.

תשובה משמחה

ויש לדעת שצריך לעשות תשובה משמחה ובשמחה גם כן, חוץ מתשובה מאהבה ויראה, כי התשובה היא גם כן מצוה וצריך לעשות אותה בשמחה. וזהו בת ראשי תיבות בעלת תשובה. ועל ידי התשובה מאהבה העוונות נהפכים לזכויות, ותחזק עצמה בנקודה הטובה "שלא עשני גוי", ובכל פעם לפני שרוצה לעבור עבירה או לבטל מצווה ובפרט בצניעות - תחשוב "אני יהודיה, אני לא גויה, אני בת המלך לא ראוי לי לעבור עבירה! אני אוהבת את אבא, את השם המלך, למרות הכל, למרות כל השגעונות של היצר הרע הרשע, אני רוצה את ה', אני לא רוצה לצער את המלך אבי שבשמים!", ותלחם ותתפלל בכל כוחה נגד היצר, והקב"ה יעזור לה, כי הקב"ה ליבא בעי [רוצה את הלב], ורוצה בתשובה.

הצניעות מתוך שמחה

"כדי שתהא בת ישראל שמחה" (רש"י, דברים כא, יג)

סיפור

אחד המשלים המפורסמים בשמו של המגיד מדובנא זיע"א הוא הסברו השנון על הפסוק: "לא אותי קראת יעקב, כי יגעת בי ישראל" (ישעיהו מג, כב): משל לסוחר ששלח שליח, כדי שיביא לו מטען מהנמל. אחרי הרבה זמן הגיע השליח, מתנשף ויגע, כפוף ומזיע, כורע תחת עומס המטען, והכריז בשארית כוחותיו באוזני הסוחר: "הבאתי לך את החבילה המבוקשת".

זה הגיב מיד: "לא נכון. זו לא החבילה שלי". "עוד לא פתחת אותה", התפלא השליח, "למה אתה אומר זאת?"

ענה לו הסוחר: "פשוט מאוד. החבילה שלי לא כבדה, ומי שיישא אותה לא יתנשף. אם אתה מתנשף - זו אינה החבילה שלי. החבילה שלי מכילה יהלומים. יהלומים לא כבדים". כך המשיך המגיד מדובנא את עבודת ה', אשר צריכה להיות טבעית ומתאימה לאדם, ובלשונו "נעימה ומתוקה". אם עבודה זו גורמת סבל וקושי לבעליה, הרי שזו לא עבודת ה' הנכונה והראויה, ועליו לבדוק היכן הוא טועה. בעניין זה ראוי לציין כי רבים החושבים שדקדוק בהתנהגות נאותה על פי התורה אמורה להלחץ וכו', אולם רבותינו למדונו שקיום הלכה צריכה להיות מתוך שמחה ושלווה והכרה ולב, לקיים הלכה זה כמו לאחוז ביד של אבא אוהב וללכת עמו יד ביד.

ועל כן בכל רגע ורגע שהאישה היהודיה מתגברת ולובשת ומתנהגת בדווקא בצניעות, היא אמורה להיות בשמחה גדולה ונפלאה, ולאהוב את הצניעות. להיות בצניעות מכל הלב והנשמה, מתוך אהבת ה' ויראתו.

וגם בוודאי חשוב מאד צניעות פנימית, מתוך פנימיות, ומידות טובות של ענוה ובושה ויראת ה' טהורה, ולא רק לבוש צנוע בחיצונית, בלי צניעות פנימית. אבל צניעות פנימית בלי צניעות חיצונית והלבוש הצנוע הוא גם לא טוב. ועל כן נאמר אל חווה: "בעצב תלדי בנים" – עצב ראשי תיבות ענוה צניעות בושה, צריך להמתיק את העצב על ידי לב נשבר של ענוה צניעות בושה – בשמחה עצומה! כי אדרבה על ידי הענוה צניעות ובושה תזכה לילדים צדיקים, ולכל הברכות והישועות!

יש הבטחה מצדיקים: בגאולה - כל אישה שתהיה צנועה באמת, ותעשה רצון אביה שבשמיים - תישמר ותהיה מוגנת מכל הצרות והאסונות שיבואו לעולם ח"ו.

מסירות נפש

ולכן צריך מסירות נפש! מסירות נפש זה מתי שקשה, כתוב בקריאת שמע שאנחנו אומרים בכל יום: "ובכל נפשך" – צריך לעבוד את ה' במסירות נפש, כשהאדם עושה משהו במסירות נפש – בזה נבחן וניכר האדם, במיוחד בעבודת ה'. במיוחד בימות הקיץ החמים.

כשהכל הולך והכל "זורם" זו לא חכמה גדולה, החכמה זה מתי שקשה ועושים מאמץ, לפעמים אפילו מעבר לכוחות שלנו, ומי שעושה מסירות נפש – ה' יתברך עושה עמו גם כן מסירות נפש – מוסר בידו נפש של צדיק לסייע לו בעבודת ה' (כמו שכתוב בזוהר הקדוש ובכתבי האר"י הקדוש זיע"א), ועושה עמו גם כן ניסים ונפלאות. וכן צריך להיות עקשן גדול בעבודת ה' יתברך (רבי נחמן מברסלב זיע"א) והעקשן יצליח! (הגר"א זיע"א). אם מתלבשים בצניעות מתי שחם בחוץ – זוהי מסירות נפש אמיתית.

הרבי הקדוש רבי אלימלך מליז'ענסק זיע"א כתב שצריך האדם להרהר תמיד במצות עשה של קידוש השם, וזה לשונו: 'בְּכָל עֵת וְרָגַע שֶׁהוּא פְּנוּי מִן הַתּוֹרָה, וּבִפְרֵט שֶׁהוּא יוֹשֵׁב בְּטֵל לְבָדוֹ בְּחֶדֶר אוֹ שׁוֹכֵב עַל מִטָּתוֹ וְאֵינוֹ יָכוֹל לִישׁוֹן, יִהְיֶה מִהֲרֹהר בְּמִצְוֹת עֲשֵׂה זֶה שֶׁל: "וְנִקְדַּשְׁתִּי בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל", וְיִדְמָה בְּנַפְשׁוֹ וְיִצְיִיר בְּמַחְשַׁבְתּוֹ כְּאִילוֹ אֵשׁ גְּדוֹל וְנוֹרָא בּוֹעֵר לִפְנֵי עַד לֵב הַשָּׁמַיִם, וְהוּא בְּשִׁבְלִי קְדוּשַׁת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שׁוֹבֵר אֶת טְבָעוֹ וּמְפִיל אֶת עֲצָמוֹ לְהֶאֱשׁ עַל קִידוּשׁ הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ, וּמַחְשָׁבָה טוֹבָה הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ מְצַרְפָּה לְמַעֲשֵׂה, וְנִמְצָא שְׂאִינוֹ שׁוֹכֵב וְיוֹשֵׁב בְּטֵל, רַק מְקַיֵּים מִצְוֹת עֲשֵׂה דְאוֹרֵייתָא, עַד כֵּאֵן לְשׁוֹנוֹ. אֲנַחְנוּ צָרִיכִים שֶׁהֵלֵב שֶׁלֵּנוּ יִבְעַר לֵה, וְלִרְצוֹנוֹ בִּאהֲבָה אֵין סוּפִית, לוֹ וּלְתוֹרָתוֹ.

ה' יתברך לא מצפה מאיתנו עכשיו לקפוץ לאש כדי לקיים מצות מסירות נפש על קידוש השם - כל רגע שחם זה נקרא אש, זה נקרא מדורה, אם האישה מתנהגת ולובשת בצניעות אפילו ובמיוחד מתי שחם וכו' - זוהי מסירות נפש אמיתית, ונחשבת לה כאילו קפצה לתוך כבשן האש כפשוטו ממש! ושכרה גדול מאד!

זיעה – זה ראשי תיבות: "זה היום עשה יי [נגילה ושמחה בו]". ללכת בצניעות גם בחום הגדול! ועל ידי זה זוכים לשמחה, וכך אומר רבי נחמן מברסלב זיע"א (ליקוטי מוהר"ן ב, ו) על-ידי זעה טובה (כגון כְּשֶׁמִזְעִין עַל-יְדֵי דְבַר שְׂבָקָדְשָׁהּ), עַל-יְדֵי-זֶה נַעֲשֶׂה שְׂמִיחָה, בְּחִינַת (דְּבָרִים ט"ז): "וְשִׂמְחַת בְּחֻגְךָ", בְּחִינַת שְׂמִיחָה שֶׁל יוֹם-טוֹב (וְלֹא דוֹקָא יוֹם-טוֹב מִמֶּשׁ, אֲלָא כָּל יוֹם שֶׁהוּא בְּחִינַת טוֹב, נִקְרָא יוֹם-טוֹב) וכו'. עכ"ל.

זעקה מהלב

בנות ישראל היקרות והצדיקות! אני מתחנן וזועק בפניכם מעמקי הלב והנשמה, בשם כל הגברים: אנא! בכל לשון של בקשה! אנא התלבשו והתנהגו בצניעות! כבר אי אפשר ללכת ברחוב!!! אל נא תצערו אותנו לראות מראות אסורות ולהכשל וכו'. אנחנו גם בני אדם, כולנו יהודים! אין לכן מושג מה הצער שלנו וצער הקדוש ברוך הוא והשכינה על חוסר הצניעות! חוסר ורחמו עליכן ועלינו! יש אנשים שמפחדים ללכת ברחוב, הם מפחדים מאישה שלא בצניעות כמו ממחבלת!!! (ואפילו יותר!).

אתן בנות אמותינו הקדושות והצנועות: שרה רבקה רחל ולאה עליהם השלום, לא גויות ח"ו, איך אפשר לומר "שלא עשני גויה" אם חושבים ומתנהגים כמו גויה פרוצה! איזה נזק מביאה על עצמה והעולם אישה שהולכת בחוסר צניעות!!!

היאומן כי יסופר? פריצות חרדית?! לא מספיק יש לנו את הפריצות של הגויות והחילוניות, אז יש גם פריצות חרדית? שומו שמים!!! אוי אני בוכה כל כך על זה!

אני בוכה על זה, ומתחנן: בואו נתעורר! בואו נעשה תשובה מאהבה לפניי שיהיה מאוחר!!! עדיף שאנחנו נתעורר מעצמנו לבד, לפני שה' יצטרך לעורר אותנו... ואולי זה לא יהיה כל כך פשוט וקל! ואולי גם קצת מפחיד... אבל עכשיו זה כל כך פשוט וקל להתעורר ולהתלבש ולהתנהג בצניעות אמיתית לפי ההלכה, כמו בת ישראל כשרה ושמחה שאוהבת את ה'!!! הכל זה בדעת, צריך שאנחנו נהיה קשורים לה'!

לכן יש לקחת דוגמא מאמותינו הקדושות שרה רבקה רחל ולאה, שהיו בשיא הצניעות, ולא מהגויה הפרוצה! באמת יש לכם את זה לכם בפנים את הצניעות, ירושה מאמותינו הקדושות, מהנשמה היהודית, אז בואו תראו את זה בפועל ממש.

לפני כל יציאה לרחוב: להסתכל במראה, ולחשוב האם אני נראית כמו בת ישראל כשרה וצנועה? או כבת הגויים??? האם אני צנועה לפי ההלכה? איך היו האמהות הקדושות מתלבשות? איך שרה אמנו הייתה מתלבשת? ולמסקנה: מי שלא אכפת לה על הצניעות חסר לה בנשמה היהודית! אבל באמת כן אכפת לך מהצניעות, כן.

וגם צריך לדעת את הלכות הלבוש הצנוע וההנהגה הצנועה, כמו הדרך להתכופף בצורה צנועה, שצריך מאד להקפיד על זה. וגם הנשים צריכות להזהר לא להתקהל, לדבר בקול רם, או לצחוק ליד גברים, ומקום שעוברים שם גברים. משיכת תשומת לב בצורה אסורה או קירוב הדעת וכו' וכו'. [שאנחנו לא נפרט כאן את כל ההלכות].

צניעות נחשבת כמו עקידה מתוך כרוז בירושלים - לפני כתשעים שנה

ע"י הרב ממאקובא, הגאון הצדיק רבי ישראל ניסן קופרשטוק זצוק"ל:

'זכמו שבהתחלה [בחטא עץ הדעת] הנחש שהוא היצר הרע התחיל להחטיא את חוה, מפני שנשים דעתן קלות, והוא הביא את המות לעולם, רחמנא ליצלן, כך עתה מתחזק השטן לקלקל את הנשים, כדי להכשיל את כל היהודים בעבירות, כדי להאריך את הגלות.

אשר על כן, נשים יהודיות, התחזקו נא נגד היצר הרע החשוך, וזה יחשב כמו שהקרבתם את עצמכם על העקידה לפני השם יתברך וזה יקרב את הגאולה, כמו שגם בגלות מצרים נגאלנו בזכות נשים צדקניות, וכן במעשה עם סיסרא ואחשוורוש ובנס חנוכה גם כן היתה הישועה ע"י נשות ישראל. אתן, נשים ובנות ישראל, חוסו נא על עצמכם ועל כל כלל ישראל. אל תסטו מן הדרך, כסו את שערותיכן ואת בשרכם, היו נשים כשרות כדת משה וישראל, וע"י כן כלל ישראל יושע במהרה בימינו אמן. ומכיון שאצלנו היהודים, כל אחד הוא ערב עבור חבירו, הרי כל הרבנים והצדיקים מזהירים את כל הנשים והבנות היהודיות, למען ה' שיצייתו לדברינו, ואלו שלא יצייתו מובדלים אנו מערבות עליהם [כמבואר ברמב"ם הל' תעניות פ"א ה' ז'], והתוצאות של העבירה הגדולה של פריצות יחולו אך ורק עליהן, ואף אחד לא ייענש בסיבתן. מייחלים אנו שכל אשה ובת יהודית שיש בה ניצוץ מאבותינו ואמהותינו הקדושות בודאי תשמע אלינו ותחזור בתשובה, ותשיב גם נשים אחרות בתשובה לדרך הדת הישראלית המפוארת, ונזכה לראות בבנין ציון וירושלים ותפארתם, אמן כן יהי רצון'.

המפתח לאושר אמיתי

'טעות גמורה היא לחשוב שהצניעות חונקת ומגבילה את רצונה וטבעה של האשה להתיפות ולהראות נאה. כך מצייר היצר הרע את מצות הצניעות – הוא צובע אותה בצבעים שחורים ומחניקים, ממש כשם שהתקשורת בת ימינו מתארת את החרדים לדבר ה' - כאומללים הסובלים מהחיים ומפסידים את הנאות העולם.

והרי כל מי שטעם את טעמן המתוק של מצוות תורתנו הקדושה - יודע כי אל האושר האמיתי יכול האדם להגיע רק באמצעות הגבלת יצרו ורצונותיו, והנאה ממנעמי העולם הזה במינון שאותו התווה בורא העולם.

כולנו מכירים יהודים שבעבר, בטרם הכירו את היהדות הצרופה, ניסו לחטוף ככל יכולתם מהנאות העולם, אך לאחר שזכו לאור התורה הבינו כמה ריקנות היתה בחייהם, למדו לשלוט בתאוותיהם ולתת להן את המקום היאה להן, ועתה הם חיים חיי אושר ועושר פנימי.

כך היא מצות הצניעות: למי שלא נתנסה בה היא נראית כמגבילה ומציקה, אך לאשה המקבלת אותה עליה בשלימות - היא מביאה אושר וסיפוק. היא מנווטת את האשה לטובתה ולהנאתה, ומדריכה אותה כיצד ומתי [והיכן] להתקשט ולהתיפות, ליהנות ולהנות'.

(גדולי ישראל בביתם).

מה שהאישה מרגישה לפעמים שנאה חלילה לצניעות וכו' ומה שקשור לזה, וקשה לה עם זה וכו', וקשה אפילו לחשוב על המושג צניעות, זה הכל מהיצר הרע שהוא נותן לה תחושה כזאת, ובאמת האישה בתוך תוכה קשורה מאד לצניעות, ואוהבת מאד את הצניעות! הרי זה כל העולם הבא של האישה !!! [וגם העולם הזה...].

למשל בכיסוי ראש, ללבוש מטפחת צנועה ולא פאה [את הפאה אסרו 262 פוסקים לפחות, הן מטעם חוסר הצניעות הנורא שיש בזה, והן מטעם איסור הנאה מתקרובת עבודה זרה (מי שרוצה אפשר להשיג את הרשימה המלאה של שמות הפוסקים)].

האישה צריכה ללבוש את המטפחת בשמחה עצומה מאד. ולא להרגיש כאילו שזה מתוך כפייה, והיא מוכרחת ללבוש מטפחת, והיא לא באמת רוצה, או שבלב בפנים היא עצובה בגלל זה, ולחשוב שהיא מכוערת חלילה בלי הפאה. אדרבה המטפחת הרבה יותר יפה מהפאה [כמובן שצריך מטפחת צנועה]. ומותר ומצווה לאשה להתקשט ולהתייפות לכבוד בעלה, כמובן רק בבית לבד, ולא ברחוב. ולא לזרים, רק לבעלה. ואת היצר והרצון להיות יפה ולהתקשט, תעשה את זה רק בבית לבד לכבוד בעלה ולא ברשות הרבים חלילה, ולא להכשיל אחרים. ואדרבה זה מצוה גדולה לכבוד הבעל.

ולכן היא צריכה לעשות את זה מתוך רצון דווקא, לרצות את הצניעות, ולהבין כמה זה חשוב והכרחי. ואיך היא מגינה ושומרת על ביתה והדור בזכות הצניעות שלה וכמה השכר שלה גדול עצום ונורא בשמים ובארץ. ואין המטפחת אלא כתר מלכות דקדושה. וצריך לדעת שה' יתברך רואה וצופה בה בכל עת, ומבקש: "תהא אשה צנועה".

כי אולי הסיבה שהנשים קשה להם להתלבש בצניעות וכו' כי הם לא מספיק שמחות במצוה הגדולה והחשובה של הצניעות. הם לא באמת יודעות את הערך העצום והחשיבות של זה. אם האישה תדע את המעלות של הצניעות, וכמה מצוות עשה ולא תעשה היא מקיימת בכל רגע ושניה של הצניעות, וכמה אבא שבשמים שמח ויש לו נחת רוח עצומה מזה שבת ישראל מתאמצת ורוצה לעשות רצונו בשמחה, ובפרט במצווה היקרה של הצניעות - היא הייתה משתדלת מאד בזה. היא הייתה עושה את זה בחשק, וככה השכינה והקדושה ילוו אותה.

דעי לך בת ישראל קדושה, את מחזיקה את העולם, את צינור קדוש להמשיך שפע רוחני וגשמי - בצניעותך היקרה והחשובה, במיוחד אם זה נעשה מתוך שמחה. שזה פי אלף מצניעות בלא שמחה. זה הזמן להוכיח את עצמנו לה' ולעולם, ולהתגבר על היצר. וגם בזה מרגישים טוב, ועם סיפוק גדול, המסירות נפש הזאת יכולה להציל את עם ישראל. הזוהר הקדוש אומר: (פרשת נשא קכו) השפע בבית, הצלחה, שלום בית, ומצב הילדים, תלוי בצניעות האישה. ככל שתקפיד על הצניעות, וגם תהדר בזה אם יכולה - ככה יהיה לה ולמשפחתה: ברכה והצלחה, ובריאות, וכל טוב ברוחניות וגשמיות.

מסירות נפש לפעמים רק ה' יודע, ומצוה שנעשית מתוך צער, שווה פי מאה מאשר מצות שנעשית בלא צער (אבות דרבי נתן).

מסירות נפש זה מתוך אהבה. ההקרבה הזאת של בת ישראל היא כמו קרבן ממש, בכל רגע ושניה של הצניעות, במיוחד אם זה נעשה לשמה, לשם שמים!

אשרי חלקה של האישה הצנועה, אשריה בעולם הזה ואשריה בעולם הבא!

”התנערי מעפר קומי, לבשי בגדי תפארתך עמי”

וזה הדבר מוטל על הבעל שיודיע לאשה כמה זה חשוב בעיניו הצניעות וכמה זה שנוא בעיניו הפאה וכו', וכמה זה מצער אותו אם האישה לובשת פאה ושאר חוסר צניעות, וכמה הוא אוהב את הצניעות וזה שאשתו צנועה, ויתן לה מחמאות הרבה פעמים על הלבוש הצנוע שלה, וכמה היא יפה בעיניו דווקא עם מטפחת וכו', וכמה הוא שמח עם זה ומעריך את זה. וזה העניין שלו שאשתו תהיה צנועה ולא תכשיל.

ובטח שלא תלך בפאה נכרית או בגילוי ראש או בשרוולים קצרים שלא מגיעים עד כף היד, או חצאית קצרה, כי לפי ההלכה החצאית צריכה להיות רחבה וארוכה עד הקרסול, מבד עבה ולא נצמד, והגרביים צריכות להיות לא בצבע הרגל או דומה לו, וצריכות להיות עבות ואטומות, והראש צריך להיות מכוסה (לנשואה) במטפחת צנועה, והשרוולים ארוכים עד כף היד, והצוואר והעורף צריך להיות מכוסה וסגור וכו'. והבגדים רחבים ולא צמודים. וכן לכסות את שאר הגוף במקום שטעון כיסוי.

ולא ללכת בתכשיטים איפור או בבושם ברשות הרבים [רק בבית], וללכת בצבעים צנועים. [כל זה לפי ההלכה, וכן מובא בתנחומא בזוהר שיר השירים חפץ חיים ועוד].

ולקיים את שאר הנהגות הצניעות והלבוש הצנוע וכו' [שאנחנו לא נפרט הכל כאן, ויש לכל דבר מקורות מהפוסקים וכו'. לכו ותלמדו ותקיימו מתוך ספרים כשרים ומוסמכים, כמו של ארגון ”נפשנו“, אפשר להשיג במספר 02-581-0763, ונציין במיוחד את הספר החשוב ”תבורך מנשים“ שכבר חיצק נשים רבות ב”ה, אפשר להשיג ב- 02-6222781, ”יש קונו עולמו בשתי דקות“, ”היא תתהלל“, ועוד ספרים חשובים ומחזקים].

בעל השומר אמונים זיע”א כתב שצניעות לאשה היא גדולה יותר מעל כל המצוות ומעשים טובים שלה.

הגר”א זיע”א כותב התבלין ליצר הרע לאנשים עסק התורה, ולנשים הצניעות והנהגת המידות (אגרת הגר”א בנוסח המדויק). ובלשון הזה אמר החזון-איש זיע”א הנשק של הנשים לנצח את יצר הרע היא בגדי צניעות ואמר שצריכים לפרסם את זה (מעשי איש ח”ד).

עוד מובא בשם הגר”א שכמו שמצוה לאנשים לשים כל יגיעתם בתורה הקדושה כמו כן מצוה לנשים לשים יגיעתם בצניעות. ובשם החזון-איש מובא שאמר שמזיעת האשה על ידי בגדי צניעותה נעשה טל תחיה עבורה לעמוד בתחית המתים.

מובא בשם הגר”א שהיה אומר שהמדרגה הגדולה ביותר לנשים היא הצניעות ובזה נמדד צדקתה ע”כ. וכך היה החזון-איש אומר שהיראת שמים של האשה ניכרת ונמדדת לפי גודל זהירותה והידורה בצניעות.

הרה”ק מקאליב זיע”א אמר שכל חתיכת בד שמוסיפים לצניעות מוסיפין בבית דין של מעלה להכריע את הכף לזכות.

החפץ חיים אמר שכל הוספת הידור בצניעות (אפילו יותר מההלכה) מוסיף יותר השראת השכינה ושמירה והגנה מכל הצרות והקטרוגים. גם כתב החפץ חיים שכל ההשפעות וההצלחות בגשמיות וברוחניות ובפרנסה היא בזכות הצניעות.

מכתב הרבי על המטפחת

כ"ק מרן אדמו"ר מליובאוויטש זיע"א: "אקוה שיהיה זה אצלכם בפשטות!

לבישת מטפחת הוא דרך הישר ומביאה הצלחה לאשה לבעלה ולילדים"

הרבי מליובאוויטש זיע"א כותב במפורש באגרת קודש ללבוש מטפחת ולא הזכיר שם פאה כלל!!! וכל הברכות שחסידי חב"ד מביאים מהזהר כאילו על הפאה כביכול, באמת זה על מטפחת דווקא ולא על הפאה, וזה לשונו: באגרת קודש: זה שכותב דבר טיכל [מטפחת] שניסה לדבר, ובחזקה ורעש לא חפץ ללכת, ח"ו וח"ו, ולא זהו הדרך ברוגזה כי אם אדרבה על ידי רכות, ורק להסביר שזה ענין שמביא הצלחה: לה, לבעלה ולילדיהם שיחיו, מיד הקב"ה, ואם כן מה ערך של הקושי (אם גם יכולים לקרות קושי) בלבישת טיכל [מטפחת] לגבי זה שהקב"ה נותן בעד זה, ואם הדבר מונח (אפגעליגט) אצל המדבר בפשטות, הרי זה נעשים דברים היוצאים מן הלב, והרי הדבור הוא עם ילידי ישראל שראו נסים בעיני בשר ממש, בהשגחה פרטית, ולכן אין ספק שסוף סוף פועלים, ועוד יותר, שבמשך הזמן מודין לאלו שהם הועילו להעמידן על דרך הישר, אקוה שבראשונה יפעול אצל עצמן, שיהיה זה אצלו בפשטות, ובמילא יהיה הדבור בחום יותר, והש"ת יתן לו האותיות המתאימות בשלום ורכות ומתוך נחת ואהבה. עכ"ל קודשו, (אגרות קודש כרך ו א'תרלח).

טיכל (מטפחת באידיש) זה ראשי תיבות טוב יצר כבוד לשמו (קטע מברכת יוצר אור בתפילת שחרית) זה הכבוד האמיתי. ונשות הן חב"ד תינקות שנשבו, שלא אמרו להם את האמת שהרבי באמת היה בעד מטפחת, וצריך להתחזק באמת - במסירות נפש.

הרבה מצטטים את הרבי זיע"א באגרות קודש וכו' שכתב ללבוש פאה, שכידוע היתה זה רק הוראת שעה מהמצב הרוחני הירוד והקשה שהיה אז בארצות הברית [ועיין עוד להלן], אבל לא יודעים או לא רוצים לדעת שיש מכתב שהוא כותב בפירוש ללבוש מטפחת וכמה זה הדרך הישר וחשוב ללבוש מטפחת דווקא ולא פאה! וכדאי מאד לעיין בספר הקדוש: "הכתר היהודי" שמבאר זאת היטב, ועוד דברים חשובים!

וגם האישה צריכה לפרגן ולעודד את חברותיה ואת מכריה ואת משפחתה וכו' על הצניעות בנועם ומתיקות ובשמחה, ושזה יהיה ערך עליון ומקודש וטוב ויפה בעיניהם עניין הצניעות, וכל אחת תשבח ותחמיא לאישה הצנועה בפה מלא.

ולכן האישה צריכה ללבוש מטפחת ושאר הלכות הצניעות [כמו שרוולים ארוכים עד פרק כף היד, חצאית רחבה וארוכה עד הקרסול וכו' וכו' וגרביים צנועות ובגדים ארוכים ורחבים וכו' וכו', וכל הלכות והנהגות הלבוש וההתנהגות הצנועה שאנחנו לא נפרט כאן, אלא יש ללמוד מספרים מוסמכים וכשרים] הכל תעשה בלב שמח, ומאהבה נועם ורצון, ולדעת שזה הטוב והיפה האמיתי, ותקיים את הסעיף הראשון בשולחן ערוך שלא

תבוש מהמלעיגים וכו', בידיעה שזה האמת, שבאמת צריך ללבוש מטפחת ולא פאה כלל. ולא משנה אם כולם לובשים פאה וצוחקים עליה, הרי זו האמת, ואין מה להתבייש או לפחד מהאמת. ובסוף כולם יעשו תשובה גם כן. ובדרך הזה נזכה לגאולה שלמה ברחמים גדולים וחסדים מגולים בזכות נשים צדקניות, אמן!

בסוף - כל אחד ואחת מובאים בפני בית דין של מעלה, ושם יראו להם את כל החיים, הכל מצולם, מוסרט ומוקלט. האישה הצנועה תזכה לכה שכר עצום ונפלא!

סוד הצניעות ומעלת האישה הצנועה -

[העתקה מהספר הקדוש 'איה מקום כבוד']

ועכשיו אתחיל קצת לכתוב במעלת האישה הצנועה:

כל בת ישראל צריכה להיות מאד מאד שמחה במתנה שה' יתברך נתן לה מצוות הצניעות, כי זה מתנה קדושה שמיוחדת בשביל האשה (למרות שגם הגבר צריך להיות צנוע, אבל), מצוות הצניעות היא מתנה שמיוחדת לאשה ולטובתה, שניתן מאהבת ה' יתברך אליה, כי כל יהודיה היא בת המלך, ובאשה הצנועה הוא משתבח ומתפאר בכל יום, כי בזכותם היה כל הגאולה כמו אמותינו הקדושות, שנשתבחו גם ביופי אמיתי וגם ובמיוחד בצניעות, וקיימו את הפסוק "שקר החן והבל היופי אשה יראת ה' היא תתהלל". צריך באמת להודות לה' על הזכות של הצניעות.

לאשה יש קשר מיוחד לשכינה, קשר מיוחד לה', לאהבת ויראת ה' ושמחה בו, וככה, בכל הדורות היו הנשים גיבורות החיל, והם הם ששמרו על הגחלת היהודית שתבער באש קודש שלא יכבה אותה כל החול והגויות, וכשהאשה אוהבת את ה' באמת היא מקיימת את מצוות הלבוש וההנהגה הצנועה, בשמחה עצומה, ולא מסתכלת על חבורותיה שהולכות בחוסר צניעות אלא על הצדיקות שכן הולכות בצניעות, ואליהם היא מתחברת, והיא מתפללת תמיד לה' לעזור לה שלא תטעה חס ושלום בהלכות ובמצוות החשובות האלו, וחוזרת מספר מוסמך על ההלכות [וחס ושלום לא מספרים פסולים כמו עוז והדר לבושה או הלבוש כהלכתו של הבי"ד הרפורמי "משמר התורה"]. וזה עיקר הניסיון והשליחות של האישה בעולם הזה.

האישה היא משורש מידת המלכות, ענין הגילוי, ולפעמים האישה מתלבשת קצת בחוסר צניעות כדי לקבל תשומת לב שיסתכלו עליה. אבל תשומת צריך לב לקבל מהבעל, לא מאנשים ההולכים ברחוב וכו'. ומה אם תשומת לב מה??? כי כתוב: "הראיני את מראיך" (שיר השירים ב, יד) ורק אחר כך כתוב: "השמיעיני את קולך". ה' רוצה לראות שבת ישראל תהיה בצניעות ואז ישמע לתפילותיה ברצון ובשמחה.

וכל רגע שהיא מתגברת - על יצרה הרע, והטבע שלה - אין קץ למתן שכרה והאושר והשמחה וההרגשה הטובה של קרבת ה' גם בעולם הזה ובפרט בעולם הבא, "עין לא ראתה", וצריכה להיות בבחינת "ויגבה לבו בדרכי ה'" ובנקודה היהודית שלה, בנקודה הטובה, בלב מלא שמחה, והיא היא ששומרת על הגבר שלא יחטא עם זרה, ובבית שלה יהיה שלום אהבה ושמחה, ובעיני בעלה היא תהיה הכי יפה!

ופירש הגר"א מוילנא (קול אליהו ויצא ל'): "שקר החן והבל היופי היינו כשהן בלתי יראת ה', והם כְּנֻזִּים זָהָב בְּאֵף חֲזִיר (משלי, יא, כב), אבל אשה יראת השם תתהלל, רצה לומר דגם [שגם] בהחן והיופי תתהלל". עד כאן. והיינו אם יש יראת ה' - אז החן והיופי מקבלים משמעות והם אמת. ובאמת כתוב "כולך יפה רעיתי, ומום אין בך" (שיר השירים ד, ז) - מום בגימטריא פאה. אדרבה - המטפחת זה היופי האמיתי.

ביאת המשיח

צריך להכין את עצמנו לקבל בקרוב את המשיח, להכין בגד יפה ומכובד עבור זה. אי אפשר לקבל את פני המשיח עם בגדים לא צנועים, אפילו לא בגד אחד שאינו צנוע, איזו בושה גדולה תהיה לנו אם במעמד התגלות המשיח יהיה לנו אפילו בגד או פריט לבוש שאינו צנוע, ונצטרך להתחבאות בבושה גדולה, ולחפש איזה בגד אפשר למצוא להתכסות בו. כי אי אפשר לקבל משיח עם פאה, חצאית קצרה או משהו אחר לא צנוע. כדי לזכות להיות בביאת המשיח צריך צניעות. הנשים הצנועות יהיו בשורה הראשונה של עזרת הנשים, בקבלת מלך המשיח, תיכף ומיד ממש!

התיקון בקיצור

כל התיקון זה לתקן את חטא אדם הראשון, ברגע שאנחנו נתקן את חטא אדם הראשון לגמרי, אנחנו נזכה לחזור לגן עדן, לחזור ללבוש הרוחני שהיה לנו, לכתנות אור. להשגה ושכל אלקי מעל הטבע, ולא השגה ושכל של עץ הדעת טוב ורע שהוא מקור התאוות והגשמיות (כמו שמבואר ברבינו בחיי בכמה מקומות, וברמח"ל), אלא של עץ החיים, אילנא דחיי. לרצות רק את רצון ה', ולדבקות עליונה בה'. כי לפני החטא לא היה להם תאוה גשמית כלל. וזהו סוד אדם ראשי תיבות אור דעת מכוסים, לכסות את האור והעור. אדם בגימטריא גאולה. הכל התחיל מהחוסר צניעות של אדם וחווה (ראה רש"י בראשית ג א, אף על פי שהיה להם בקדושה ומצוה כמו הנחת תפילין, בלי תאוה), ואז הנחש בא ורצה את חווה, ודיבר איתה, היא לא הייתה צריכה לדבר איתו בכלל, לא לענות לו כלום. לא להכנס בכלל לדיון איתו, רק לברוח ממנו (כמו שכותב על זה האור החיים הקדוש בויקרא יח ב). והתקיים: "הנחש השיאני" - לשון נישואין. ואחר כך אכלו האדם ואשתו מעץ הדעת ונכנס בהם היצר הרע והתאוה, והאדם היה עם הקליפה באיסור (עמק המלך שער תיקוני התשובה פרק י'). ומאז ועד עכשיו אנחנו סובלים, ואיבדנו את הגוף והלבוש הרוחני של אדם הראשון וחווה, וקיבלנו את הגוף הגשמי מעור הנחש ועם יצר הרע. ואם אנחנו נהייה גיבורי חיל ונשות חיל, ונעשה תשובה שלמה ונשתדל לתקן את חטא עץ הדעת, שהתיקון הוא הקדושה והצניעות - אז נזכה לגאולה שלמה, ואז הנחש יצא מאיתנו, שזה הכתנות עור של הנחש, ונחזור לכתנות אור, בלי יצר הרע, "בריה חדשה גוף רוחני, כגופו של אדם הראשון קודם החטא" (חסד לאברהם מעין ג, נהר כב). אנחנו נחזור לגן עדן, והגן עדן יהיה פה בעולם הזה, ועם בית המקדש.

ולכן בגלל שהאישה היא גמרה את חטא עץ הדעת ביחד עם הנחש, ועכשיו יש לנו גוף גשמי ועם יצר הרע יש לה מצוות הצניעות, והאישה מיוחדת רק לבעלה, וצריכה האישה שתהא צנועה, ונזהרת שלא יסתכלו בה בני אדם חוץ מבעלה - מפני

שהמסתכלים בפניה או בידיה - יורדין לגיהנם, והיא ענושה בעונש כל אחד ואחד מהם מפני שהחטיאה אותם, ולא נהגה צניעות בעצמה, ונכשלו בה'. (אגרת התשובה לרבינו יונה זיע"א). תחשבו מה זה "ענושה בעונש כל אחד מהם", איזה עונש גדול.

רבינו יונה ציין "בפניה או בידיה" כי זה היה בזמנו שהיתה צניעות בעולם כמו שצריך, לכן ציין "בפניה או בידיה", כי היו הולכות מכוסות מכף רגל ועד ראש כמו שצריך לפי ההלכה, ולכן כתב שהאישה צריכה שלא תגרום שיסתכלו אפילו על ידיה או פניה שזה הדבר היחיד שהיה מגולה, וכל שכן שהדברים צריכים חיזוק בזמננו שמצב הצניעות הוא ממש לבכות, כי לפי ההלכה (שו"ע א"ח סימן ע"ה, עיין שם) אם האישה מגלה מקום שצריך לכסות, אסור לאיש להביט על זה אפילו לרגע אחד, ואסור אפילו להסתכל במבט חטוף, וראיה סתמית (גם על אישה צנועה אסור לגבר להסתכל, אבל על זה כל שכן), ואם הולכת ככה בחוסר צניעות באופן חצוף וחשוף - ברחוב או בעוד מקומות (בקניון בתחנה מרכזית, באוטובוס, באינטרנט וכו' וכו') שאפשר להסתכל עליה ולהיכשל - כל שכן תקבל עונש גדול בעולם הזה ועולם הבא, על החטאת הרבים (והמחטיא את הרבים אין לו חלק לעולם הבא, רמב"ם הלכות תשובה - ג, ו). אבל מי שעושה תשובה - תקבל שכר עצום בעולם הזה והבא, רק תתגברו!

כי "כמעט כל עונש האשה בעולם הזה ובבא וזכייתה לעולם הבא תלוי בצניעות". כך כותב ר' אליעזר פאפו זצ"ל בעל הפלא יועץ בספרו חסד לאלפים (א"ח ג-ד). כי הצניעות היא הבסיס לכל שאר המצוות השייכות באשה, כי בלי צניעות אין את העיקר. אין את הבסיס. זה כמו לבנות בית באויר בלי יסודות! זה לא הולך.

וכתב כ"ק האדמו"ר מזוטשקא זצוק"ל בעל 'הצניעות והישועה' בזו הלשון (עמ' ג):
"כפי ערך מידת הצניעות באדם, כך היא מדת היהדות שלו".

'כמעט כל אשה פוחדת מעכבר וכל שכן מג'וק (ובמיוחד אם הוא גדול ומפחיד עם מחושים ארוכים ופרצוף אכזרי). ועכשיו ניגש לנקודה - אם מג'וק את מפחדת, האם לא ראוי לפחד, ולו במקצת, ממלך מלכי המלכים הקב"ה, אשר בידו נפש כל חי, והוא מחייה אותנו בכל רגע ורגע. העולם אינו הפקר, יש דין ויש דיין, יש שכר ועונש יש גן עדן ויש גיהנם, ויש עוה"ב. יסוד האמונה של בת ישראל כשרה - יש מחיר! וגם אם אינך דואגת לעתידך, מדוע אינך דואגת לכלל ישראל, שהרי עוון זה של חוסר צניעות בוודאי מגדיל ח"ו את חרון האף יותר משאר הדברים, כי על שאר העבירות אין השכינה מסתלקת וכמו שכתוב (ויקרא ט"ז ט"ז) "אני ה' השוכן אתם בתוך טומאתם", מה שאין כן על ענין זה של צניעות כתוב: "וְלֹא יֵרָאֶה בְּךָ עֲרוֹת דָּבָר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ" (דברים כג, טו). וכתב החפץ חיים זצ"ל שכל ההשפעות וההצלחות בגשמיות וברוחניות ובפרנסה הם בזכות הצניעות' (ספר עושה שלום לרבי יעקב יעקב שליט"א). כמו הקורונה, האם זה סתם? זה גזירה מה', בגלל הפריצות (בשם צדיקים).

"היא הולכת - ועל הראש שלה יש עבודה זרה! היא מכשילה גברים, בנים, ואיך היא רוצה ילדים צדיקים בסוף? ומה היא גורמת? שבגללה לא בא משיח!!!

ראיתי אור גדול של השכינה הקדושה. השכינה הקדושה - זה הקדוש ברוך הוא, אבל לא רואים את ה', לא יכולים לראות אותו, יראו אותו רק מתי שמשיח יבוא. וכשראיתי את האור הגדול והיפה, שמעתי בכיות, בכי חזק ונורא, וראיתי איך שהשכינה בוכה. האמת שהשכינה בוכה חזק ונורא יומם ולילה, היא רוצה להביא את בית המקדש, היא מחכה לנו למצוות ומעשים טובים. ואני שומעת את הבכי של ה', שהוא בוכה בגלל שאני סובלת. הבכי של ה' חזק. כואב הרבה יותר, לשמוע את הבכי של ה', איך שה' בוכה. אבא שלנו בוכה! בוכה בגלל העבירות שלנו! למה לחיות בהפקרות? למה לתת סבל כזה לה'?? למה מגיע לו?? למה אנחנו רוצים רק את התענוגות שלנו, ולא חושבים על ה'?? נשים יקרות, בנות יקרות! פה בעולם הזה אנחנו יכולות לתקן ולמנוע הרבה גזרות. זו האמת שלנו, זו המטרה שלנו! הריבונו של עולם שלנו, המתוק והטוב, האבא שלנו, הוא רוצה לתת לנו כל כך הרבה טוב! כתוב שאם היינו מקיימים את התורה הקדושה היינו מקבלים רק שפע וברכות!" (מתוך סיפור עדות מוות קליני של הגברת אסתר ליכטנשטיין תחיה).

וביותר ביאור

הקב"ה תמיד חפץ להשפיע, ומשפיע לכל - שפע חיות ואור, אבל צריכים כלים להשיג האור הגדול והמתוק. ואלו - הבגדים הצנועים לאשה, ולימוד תורה - לגבר, עם הצניעות האשה מכינה לעצמה כלים להשיג האור המתוק הנעים והנפלא, ולהשרות עליה אור נפלא עם הכלים החשובים, אז אשריך בת ישראל איזה זכות יש בידך לזכות עם האורות הקדושים הללו, אז חבל להפסיד, אבל את כן תזכי ב"ה.

והנה אדם הראשון ואשתו קודם החטא היו לבושים בלבוש רוחני - "כתנות אור", היינו שהעור שלהם היה אור, העקב של אדם הראשון היה מאיר יותר מאור השמש, וזה מאמר חז"ל (תנחומא אחרי מות ב'): גלגל תפוח עקבו של אדם הראשון מכה ומשחיר גלגל חמה, כאילו מחליש את כח גלגל חמה שהיא השמש, כי היה מאיר יותר ממנה. ומה אם תפוח עקבו מכה גלגל חמה - קלסתר פניו על אחת כמה וכמה! וביותר האיר האור על חווה, שהיה מאיר בה ש"ע ריבוא נהורין [370 אלף אורות קדושים], עד שמרוב האור אדם לא היה יכול להסתכל בה, כמו שאומר הזוהר הקדוש (קדושים פג ע"ב) וזה לשונו: וְשִׁנְיָנוּ, יָפִיו שֶׁל אָדָם - כִּסָּא שֶׁל הַקָּשֶׁר הָעֲלִיּוֹן, מִהֲזַהר הַמַּאֲוִר. יָפִיָּהּ שֶׁל חוּהַ - שֶׁלֹּא הָיוּ יְכוּלִים כָּל הַבְּרִיּוֹת לְהִסְתַּכֵּל בָּהּ. וְאַפְלוּ אָדָם הָרִאשׁוֹן לֹא הָיָה מְסִתֵּפֵל בָּהּ, עַד אוֹתוֹ הַזְמַן שֶׁחֲטָאוּ, וְהוֹסֵר (והוקטן) הִיפִי שֶׁלָּהֶם. אָז הִסְתַּכֵּל בָּהּ אָדָם וְהִכִּיר בָּהּ זֶהוּ שִׁכְתוּב (שם ד) וַיַּדַּע אָדָם עוֹד אֶת אִשְׁתּוֹ. וַיַּדַּע - בָּלָל. וַיַּדַּע - שֶׁהִכִּיר בָּהּ וְהִסְתַּכֵּל בָּהּ עכ"ל

וביאר רבינו האר"י ז"ל (שער הכוונות דרושי ראש השנה, דרוש ו) כי היו מאירים בפניה כל הש"ע ריבוא נהורין. כי לפני כן היה להם גוף דק רוחני של אור וכבוד אלקי, שהוא כמו הנשמה שלנו (הרמח"ל, בספרו דעת תבונות).

והעניין מה שעל חווה האיר האור העצום של ש"ע ריבוא נהורין, שהוא ראשי תיבות: שפלות ענוה, והכנעה עצומה לפני ה' מלך העולם.

הנחש פיתה את חוה לאכול מעץ הדעת - שעניינו חוסר הקדושה והצניעות, והכח של הנחש הוא מהפאה, שהוא תקרובת עבודה זרה וחוסר הצניעות, וכמו שכתוב: "ויאמר אל האשה אף כי אמר אלקים" יש שם אותיות פאה. (כנראה שיער הקליפה שנחתך לע"ז) כי הפאה היא שורש הגאוה והכעס בעולם (אף הוא כעס), שאין כמותו!

ולאחר החטא נתלבשו בעור גשמי "כתנות עור" מהעור של הנחש (פרקי דרבי אליעזר). וכל התפקיד שלנו עכשיו זה לתקן את חטא אדם הראשון, לשמוע בקול ה' ולא בקול הנחש יצר הרע, ועכשיו ניתנה לאישה היהודיה את מצות הצניעות והלבוש הצנוע, ולכסות את הגוף וכו' כדי לתקן את חטא אדם הראשון, ואם תהיה אשת חיל ותתלבש ותתנהג בצניעות, תזכה לחזור לגוף הקדוש והמאיר, לאחר הפטירה בגן עדן, וגם בימות המשיח ואחר תחיית המתים.

ועל כן כתוב אחר החטא: "ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי ערומים הם", כי קודם החטא, היה להם לבוש כבוד רוחני של ציפורן ואיבדו אותו וכו'.

וכתב בספר דרך אמונה של האדמו"ר הצמח צדק זיע"א: בשל"ה (דף ל"ו ע"א) הביא מה שכתב הפרדס [רימונים לרמ"ק זיע"א] שער הנשמה פ"ו: כי אחר שגורש אדם מגן עדן אבד את לבושו, ונשאר ערום, כדכתיב "כי ערומים הם" כי נסתלק מהם האור ונשארו ערומים בלי לבוש, עד שהלבישם הקב"ה כתנות עור, מאויר עולם הזה, ועמד בעוה"ז זמן עד שמתוך המעשה וקיום המצוה תתלבש הנשמה בגן עדן כו' עכ"ל

ובזוהר - "וידעו כי ערומים הם" - בהתחלה היו מתלבשים באותם כתרי כבוד, שהם חירות מהכל.

ובזוהר (חלק א - ויחי דרכ"ד ע"א): וידעו כי עירומים הם - ידיעה ממש ידעו, שאותו לבוש של כבוד שנעשה מאותם ימים נגרע מהם, עכ"ל. וצריך עיון דאם כן לפי זה איך יפרש מה שכתוב תחלה קודם חטא עץ הדעת: "ויהיו שניהם ערומים", ואפשר לומר שיש שתי בחינות לבושים: האחד לשבח כנ"ל, השני לגנאי, לבושים צואים, מודומ"ע של תאוות נפש הבהמית, ומה שכתוב קודם חטא עץ הדעת שהיו "ערומים" - היינו מופשטים מכל רצון זר, כמו שכתב אדמו"ר נ"ע בדיבור המתחיל "ואשה כי תדור", רק שהיה להם לב ורצון אחד להקב"ה, ועל כן "ולא יתבוששו", כמו שאומרים 'ותן בלבנו בינה להבין' כו' ואזי 'ולא נבוש' כו'. עכ"ל.

עוד כתוב בספר הליקוטים מרבינו האר"י הקדוש זיע"א (פרשת בראשית סימן ג') וז"ל: כי אדם הראשון קודם שחטא היה לו זיהרא עילאה [זוהר עליון] וכו', וכיון שחטא, אותה הזיהרא נסתלקה ממנו, כנודע מספר הזוהר פרשת בראשית (דף לו ריש עמוד ב) וזה לשונו: "ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי ערומים הם" - שאבדו זהר עליון שהיה מכסה עליהם והסתלק מהם, ונשארו ערומים ממנו. וכו' (עכ"ל). ומלבוש חוה וכו', לקחום הנשים הצדקניות, כמו רבקה שנאמר בה: "ותקח הצעיף ותתכס", וכן

תמר, שנאמר: "ותכס בצעיף ותתעלף", וכן אסתר שנאמר בה: "ותלבש אסתר מלכות", כל זה רומז לאותו זיהרא, שהוא הפנימיות של המלבוש של חוה. ולזה תמצא **צעיף** בגימטריא נר, רמז אל האור הנזכר. עכ"ל.

ועכשיו שיער באשה ערוה, והגולגולת מסמל את מידת הכתר שהוא האור הכי קדוש וקרוב לה' יתברך, שהוא הדבר הכי גבוה ונסתר ונעלם וצריך לשמור עליו בכבוד דקדושה ולהסתירו מאדם זר, שלא יהנה מהאור הזה.

וכיוון שהאשה היא ממידת המלכות שהיא מידת הדין, הדין נאחז בה כידוע, צריכה לכסות את שיערה [שהם כוחות הדין], וכשמכסה את ראשה במטפחת כשרה וצנועה דייקא ומכסה את כל השערות (על פי הזוהר הקדוש נשא כנו, והרבי מליובאוויטש זיע"א מאד דיקדק על זה) אז שורה עליה אור מקיף קדוש ועליון של רחמים שמירה והגנה וכל הישועות, מעניין ש"ע ריבוא נהורין שהיו שורין על חווה אמנו ע"ה, שאין מלאכי מעלה יכולין להסתכל ואפילו אדם הראשון לא יכל, כי פנימיות הכתר הוא שורש התענוג, וחיצוניות הכתר הוא הרצון, ולכן אין רשות לאיש זר להתענג על מראה השיער שלה, וכל שכן על פאה נכרית.

לכן הדרך לבנות ישראל (הנשואות) היא אך ורק ללכת במטפחת! כך נראו אמותינו כך אנחנו צריכים להראות, וללכת בדרכן של האמהות הקדושות. ועל פי הקבלה האור הרוחני של האשה זהו השער שלה, לכן יש לכסות אותו מעינם של החיצונים.

וכל אשה שתזכה לשמור על צניעותה תזכה לעתיד לבוא, וגם בגן עדן - ללבושים של כבוד ואור אלקי תענוג רוחני ושעשועים קדושים - כתנות אור - כמו שהיו לאדם וחוה קודם החטא. וככל שהאשה תקפיד על הצניעות - האור הגדול יאיר עליה יותר ויותר בעולם הבא, וגם... בעולם הזה! [גם בעולם הזה תזכה להארה גדולה, שמירה הגנה וקדושה ורפואה, ותהיה כלי קדוש לקבל אור התורה והמצוות] ותהיה לה שמחה וטוב ואושר, הכל בזכות הצניעות! **חוץ מהמלבושים היפים ומכובדים שתזכה לעתיד לבוא, עבור כל יום שהלכה בצניעות. ומלאכי רחמים שומרים אותה בכל עת.**

כי בכל רגע שהאישה בצניעות היא בוראת מלאכים ששומרים אותה. ולכן אני רוצה שתודיעו את זה ברבים, בכל דרך שהיא, ויפצו מעיינותיך חוצה, שהדרך האמיתי הוא להיות האור המקיף הקדוש של המטפחת, שמקיף את האשה באור קדוש ועליון, שאין מלאכי מעלה יכולים להסתכל, וכשהאשה תגיע לשמים היא תראה את כל זה, **ותאיר כקרני שמש בצהרים!** [ואוהביו כצאת השמש בגבורתו" (שופטים ה, לא)].

עדות מתוך מוות קליני של אישה צדיקה - שהנשים הצנועות מאירות מאד בשמים

"כאן אנחנו מתחילים לעלות למעלה, הגענו לעולם יותר גבוה ואנחנו נכנסים למקום בו אני רואה המון נשים לבושות בצניעות, מה זה צנוע - חבל על הזמן, מכוסות מכף רגל ועד ראש, היה להם אור כל כך חזק כמו של פרוז'קטורים, כל כך מסנוור, ומסביב לכל אשה - אורות, אורות, אורות. אי אפשר לתאר את זה. המלאך אומר לי: "כמו שהאשה מתלבשת בעולם למטה (בעולם הזה) - ככה מלבישים אותה למעלה". בצד האחר ראיתי גברים שהולכים עם ציציות וטליתות ומניחים תפילין.

המלאך אומר לי: כמו שמתנהגים למטה, ככה הם למעלה - אותו לבוש, אותה התנהגות. עד כאן.

לכל זה כיון הרבי מליובאוויטש זיע"א, כי רצה שילכו עם מטפחת [כמו שידוע שדעת סבו הקדוש הצמח צדק זיע"א נגד לבישת פאה], אבל הוא ראה שזה לא הולך לו, ולא שומעים בקולו, ולכן כמו אליהו הנביא, הוא עשה הוראת שעה ואמר ללבוש פאה של אז [לפני 700 שנה שהיתה הרבה יותר מכוערת מפאות זמננו, ואין בכלל מה להשוות], וידוע שהוא אמר את זה בשביל החילוניות שחזרו בתשובה והלכו עם שערות מגולות או אלו שהיה חשש שהם יורידו את המטפחת בחברת נשים חילוניות או גויות וכו' ואת הפאה קשה להוריד ולשים בתיק וכו' כו' [וכמבואר כל זה ועוד בספרים שנדפסו על הנושא], אבל עכשיו שהפאה היא מתקרבת עבודה זרה, אין שום היתר בעולם ללבוש את זה, וגם ידוע שהרבי אמר לא לקנות פאה מהודו [כמו שאמר ביחידות להרב יצחק דובאויק בשנת תשל"ב].

ומי שלובשת פאה היא מוקפת חושך עצום, ומונע מאיתה ומשפחתה בני חיי ומזוני רוויחי, אבל מי שמתגברת ולובשת כיסוי ראש צנוע היא ממש צדיקה! ומאיר עליה אור עצום! וזוכה לכל הברכות שבתורה, רפואה, פרנסה בשפע בנים צדיקים, ובעלה מתברך בכל! (זוהר נשא קכו). ומי שלובשת מטפחת כאילו קיימה כל תרי"ג מצות!!!

[למידע נוסף על דעת קודשו של הרבי זיע"א על הפאה והמטפחת עיי' בספרים הקדושים שנדפסו: "הכתר היהודי", "צערו של הרבי", "זעקת הרבי", "פאה חב"ד", עלון "13 פסוקים חדשים - חב"ד", ובעוד עלונים קדושים שנדפסו. אפשר להשיג הכל במייל שכתוב בתחילת הספר].

אבל עכשיו האור שהיה מאיר על חוה נהפך לאש, וכמו שצריך להתרחק מאש - כך האדם צריך להתרחק מאישה שאינה אשתו. וצריכה האישה להיזהר לא להכשיל אחרים, וזהו הרמז בשם "אשה" - שיש בו אותיות האש. אבל אצל בעלה הוא "מאורי האש", ויכול להנות מאורה.

וכתב מרן הבן איש חי זיע"א (בספרו בניהו בן יהוידע על כתובות דף סז): בביאר המעשה ממר עוקבא ואשתו - **בשכר הצניעות שישנה אצל האשה, זכתה להמשיך בזכותה חסדים למתק גבורות האש**, וידוע כי אורות החסדים הם נסתרים, בסוד מ"ש [מה שכתב] רבינו האר"י ז"ל בפסוק [משלי כ"ז ה'] טובה תוכחת מגולה מאהבה מסותרת, וטעם זה של הצניעות רמזה אותו באומרה "אנא שכיחנא בגויה דביתא", כי נמצא איתי צניעות, כדכתיב [תהלים מ"ה י"ד] כל כבודה בת מלך פנימה, לכן יש בי כח להמשיך חסדים שהם צנועים למתק בהם הגבורות, עכ"ל. ועל כן כל אישה בכח צניעותה יכולה להמתיק את הדינים מעליה ומעל משפחתה ומעל כל עם ישראל והעולם, וגם להנצל מאש הגיהנם!

סגולה להנצל מגיהנם - בס"ד אפשר לומר שאישה שמתלבשת בצניעות אמיתית למרות החום החזק שבחוץ וכו' - מדה כנגד מדה - תנצל על ידי זה מדינה של גיהנם! וכל רגע שמתלבשת בצניעות במסירות נפש - כנגד זה תנצל מגיהנם, תאמינו לי זה מאד שווה! צריך להתריע ולעורר גם על צניעות בדיבור זה מאד חשוב.

סגולה גם כן למציאת שידוך ולכל דבר – להיות צנועה באמת.

עיקר התורה זה בין אדם לחברו, הצניעות זה בין אדם לחברו! מה ששנואי עליך אל תעשה לחברך! זה יסוד היהדות, וממש קשור לצניעות, שיהיה אכפת לנו על זה!

אם תשאלו אותי מה יש לכם עם הפאות וכו'? הרי העיקר זה אהבת ישראל וכו'! כי עוברים ממש על בין אדם לחברו ו"אהבת לרעך כמוך" – אם אישה הולכת ומתנהגת בחוסר צניעות – זה ממש שנאת חנם שמכשילה את המסתכלים עליה ופוגעת בהם ממש, שיכשלו בה בראיה ובהירהור וכו' רח"ל!!!

בנות ישראל! אין אתן יודעות את צערם של הבחורים והאברכים שהולכים ברחוב, ונכשלים בפריצות, ומתחננים בכל לשון של בקשה אנא תתלבשי בצניעות.

תדעו כמה איסורים והפגמים וגרעון וחסרון והעונש על לבישת פאה נכרית מכל סוג שהוא, אשה יקרה – אם היית יודעת את האיסורים והפגמים הרבים והעונשים שעוברים ונעשים על ידי הפאה ושאר חוסר הצניעות, ואת הדברים הכתובים פה, לא היית מעיזה ללבוש אפילו לשניה אחת את הפאה לראשך!!!

ואשריה מי שמכסה את ראשה במטפחת צנועה וכשרה וגם נזהרת לא לגלות אפילו **שער קטן** זוכה ושומר אותה כח השם הקדוש [לא לקרוא בפה, רק במחשבה] **קרע שטן** (אותם אותיות).

ויש המון המון סיפורי ישועות על נשים צדקניות שהורידו את הפאה והחליפו למטפחת צנועה וכשרה - וקיבלו ישועות גדולות והתרפאו אפילו ובפרט ממחלת הסרטן!!!! **ובפרט עכשיו בתקופת מחלת הקורונה שבוודאי יהיו הרבה ישועות בזכות הנשים הצדקניות** שעשו ויעשו תשובה וביערו ויבערו את העבודה זרה של הפאה והפריצות.

לכן הבה נשים יקרות, בנות ישראל! באו נצעד קדימה אל הגאולה, הדרך אל האור, הדרך אל הטוב והאמת, ונעשה צעד קטן לקראת אבינו שבשמים האוהב אותנו כל כך, שלא נצער את השכינה הקדושה הבוכה עלינו יומם ולילה!!! כי כשיהודי מצטער גם השכינה מצטערת איתו ביחד!!! ושנזכה לשמח באמת את הקדוש ברוך ושכינתו.

נלבש מטפחת צנועה לכבוד ה' יתברך מלך העולם (ושאר הלכות ולבוש והנהגות הצניעות), ונזכה לקדושה עליונה, לשמירה והצלה וכל הישועות, בואו ונבנה את בית המקדש הפרטי שלנו, ונביא את השכינה חזרה לישראל, וכך יבוא גואל, ונזכה לאור חדש בגאולה שלמה ברחמים וחסדים מגולים בקבלת אור פני המשיח ובבית המקדש השלישי בקרוב, אמן!!!

[עד כאן מהספר הקדוש 'איה מקום כבודו'. ומי שרוצה לקרוא עוד על צניעות ע"פ פנימיות התורה באריכות יעייין שם, ואפשר להשיג ספר זה ועוד ספרים קדושים בכתובת המייל שכתוב בתחילת הספר].

סוד הגאולה

חצאית ארוכה עד הקרסול – זו ההלכה

ידוע הפסק הגדול של גדולי ישראל זיע"א וגם שליט"א שאורך החצאית והשמלה צריך להיות עד הקרסול ממש, כמו הפסק דין שנתגלה לאחרונה של מרן שר התורה, פוסק הדור, פאר הדור והדרו, **רבינו הרב עובדיה יוסף זיע"א**, וגם פסק דינו של להבדיל בין חיים לחיים, מרן שר התורה **רבי חיים קנייבסקי שליט"א**, והדברים כתובים ואפשר לראות ולקרוא אותם (ראה ספר בגדי תפארתך ועוד).

"והיה עקב תשמעון". צאי לך בעקבי הצאן, בעקבתא דמשיחא. להתחזק במידת **יעקב**, שהוא **עקב י'**, כי אלו מצוות קלות שאדם דש בעקביו - (רש"י). כי ידו אוחזת בעקב עשו! נגד הבתי יעקב שנהפכו לבתי עשו. כי כך ניצח שרו של עשו "וירא כי לא יוכל לו ויגע בכף ירכו, ותקע כף ירך יעקב בהאבקו עמו" וככה ניצח את זרע יעקב ובמיוחד את בית יעקב חס ושלוש, לגילוי השוק [שהוא החלק בין הבדך לקרסול] בפריצות. שהוא סוד: "ובית עשו לק"ש" שהוא ראשי תיבות שמלה קצרה. ועוד - שהאות י' היא צורת הלב, "עֵקֶב הֵלֵב מִפֶּל וְאִנֵּשׁ הוּא מִי יִדְעֶנָּה" (ירמיה יז ט) "תִּנָּה בְּנִי לְבָד לִי וְעֵינַי דְּרָכֵי תִצְרֶנָּה" (משלי כג כו). כי רק בזה אני יודע שאתה שלי (ירושלמי ברכות). גם כן המקום להזהיר על האיסור של נעלי עקב עם הרעש וכו'.

ולכן חייבים לבער את המכשול הזה, של "רגל גאווה" של "רגליה יורדות מוות" כמו החצאיות הקצרות שאינן מגיעות עד הקרסול, והגרבים השקופות או בצבע העור [או שהולכים בלי גרביים בכלל] וכו', ואלו המצוות והעבירות שאדם דש בעקביו, בעקביו דייקא! והדש הזה מביא את הדעאש... [אגב - מי שאמר: "חונן הדאעש" - חוזר לראש או לא חוזר לראש?] לכן צריך ללבוש חצאית ארוכה ורחבה עד הקרסול לפחות וגרביים צנועות, ועל ידי זה נזכה ל-צפה לרגליו של משיח!!! ואלו הם הברכים שלא כרעו לבעל. וצריך להיות מקנא כמו פנחס קנאה שנלחם נגד זמרי וכוזבי שהיו גדולי הדור, שהפריצה באה מהגדולים, והסימן: **פנחס** ראשי תיבות פאה נכרית חצאית סמינר. והוא מלאך הברית שמקנא על הברית, וגם זה התפקיד של המשיח להלחם.

והעניין כי משיח מקנא מאד בכל מקום שיש ניאוף, ואפילו ריח ניאוף (ליקוטי מוהרן, חלק ב תורה לב. וזהו "רוח אפינו משיח ה'" אותיות **ניאוף** – שמקנא מאד על הניאוף [רבי עוזי משולם זיע"א]), ולכן מי שרוצה לקבל משיח ולשרוד, ובבית המקדש - צריך להיות קדוש וצנועה [גם בין אדם לחבירו זה חשוב וכל התורה, אבל זה הכרטיס כניסה].

כי ידוע שהחסד לאברהם אומר (ע"פ הזוהר) שנדע מתי משיח יגיע לפי מדרגת השכינה, והאשה רמז לשכינה, עד דמטו רגלין ברגלין [ע"פ הזוהר עד שבאו רגלים ברגלים], והמשיח ידוע שהוא יהיה הקבצן השביעי מסיפורי מעשיות של רבי נחמן היינו הקבצן בלי רגלים! ולמה נקרא שמו הקבצן בלי רגלים? כי זה העניין שהחצאית צריכה להיות עד הריצפה, ולא רואים או יודעים אם יש לה רגליים או אין לה רגליים! וזו דרך והליכה של בת ישראל כשרה לפי ההלכה!

וגם ידוע שאדום וישמעאל והמשיחים הם נצח והוד שהם שתי השוקין! (ע"פ פתח אליהו, הזוהר, הרמח"ל). והאישה שמתלבשת בצניעות בחצאית ארוכה נותנת כח למשיחים ומכניעה את אדום וישמעאל! וחלילה האישה שמתלבשת בחוסר צניעות

נותנת כח לאויבי ישראל! וה' ירחם! כי ממש קטסטרופה הרחובות שלנו! ומי שרוצה לשמור עינים, ומסתכל למטה כדי לא להכשל בפריצות, הוא נכשל בראיה אסורה של השוק המגולה והגרביים הנוראות וכו' [וכידוע דברי הרמ"ק (זוהר פרשת נשא) שגילוי השוק יותר חמור מגילוי השיער]. ומרן הרב שך זיע"א זעק: שזה "חילול ה' נורא ואיום!" וחייבים להלחם על זה במסירות נפש, וללכת דווקא ארוך! "והיה עקב תשמעון", על זה נאמר עוונות שאדם דש בעקביו הם מקטרגין לפניו בשעת הדין, "רגלי חסידיו ישמור", שומר נפשות חסידיו ראשי תיבות **נחש**, ובגלל זה הנחש אין לו רגלים! כי הוא נאחז בעקב, ואתה תשופנו עקב! נחש זה נ - חש - נון - ן ארוכה, זה הרגל של הנחש, כי רואים את צורת הרגל, ואין חצאית לכסות את השוק, נון לא נאמרה באשרי כי היא לשון נפילה! וכל המסתכל בעקבה של אשה - יהיו לו בנים שאינם מהוגנים (נדרים כ.). ולשקר אין רגלים!

ולכן נקרא שמו יעקב - י' עקב, עקב י' זה יוד - יהודי - אבל ידו אוחזת בעקב עשו! עד שתכלה רגל מן השוק! וצריך לזכור שרגלינו עמדו על הר סיני ולכסותם כהלכה! ובאמת תאמינו לי שללכת בחצאית קצרה - זה מאד מכוער! ובפרט בגרביים בצבע רגל! ויש שאלה גדולה אם יוצאים ידי חובת אמירת דבר שבקדושה מול זה.

וזה אחד מסימני ערב ביאת המשיח, כמו שאמר מרן **הבן איש חי** זיע"א: "יגיע זמן שבנות ישראל ילבשו חצי כסות (לבוש) - ובסיבתן בחורי ישראל נהרגים", עכ"ל. זה גורם את כל הצרות וכו'. ה' ישמור! צריך ממש לבכות ולזעוק על זה: "אוי אוי אוי".

[לבידור ההלכה ויתר פרטים על מקום השוק ואורך השמלה - נא לעיין בספר הקדוש "בגדי תפארתך"].

האישה שרוצה לעשות תשובה ולכפר - תעשה תשובת המשקל, ותפיץ את הספר הזה ועוד ספרים ועלונים על הצניעות. ניתן להשיג במספר - 0527-111-333

בת מלך! בידך להמתיק דינים בכל רגע של צניעות, כל רגע שאת מתגברת ומתלבשת ומתנהגת בצניעות - איזה זכות עצומה!!! והצניעות היא סגולה להנצל בגוג ומגוג.

התחדשות - צריך להתחדש בכל יום. גם אם נפלת חס ושלום - תקומי ולהתחיל מחדש בכל יום. מעכשיו אני מתחדשת אני מתלבשת ומתנהגת בצניעות, מעכשיו, מהיום, מהרגע. אני עושה רק מה שה' רוצה, לא מה שאני רוצה, ולבקש מה': "אנא אבא תעזור לי! אבא תרחם עלי, אבא תושיע אותי!" ולזעוק לה' שיושיע אותה, גם בצניעות וגם בשאר דברים.

עוד שיטה של רבינו נחמן מברסלב זיע"א (ליקוטי מוהר"ן א, סימן ער"ב) גם כן של "היום" - כאילו יש לך רק את היום הזה, כן בעניין הצניעות ובכל דבר בעבודת ה' וכו' אם קשה - תאמר האשה לעצמה: רק היום אני אתלבש בצניעות, רק היום אני אלבש מטפחת וכו'. ואם האישה תחשוב רק על היום הזה בלבד - זה אפשרי. וככה תתנהגי בכל יום, לקבל על עצמך מחדש עול מלכות שמים, לקבל על עצמך מחדש להתלבש בצניעות. וככה בשמחה חזקי ואמצי, עלי והצליחי! והיי אשת חיל!

אשת חיל ראשי תיבות: אמת שלימות תיקון, חיוביות יראה לימוד.

זכרי: צעד קטן שלך לצניעות - זה צעד גדול לגאולה ולאנושות!

תפילות מתוקות:

א

תפילה מתוקה מהלב לבת ישראל בת המלך:

בהתקשרות לרבנו להצלת השכינה בארץ ישראל (מאת הרב אריה ליפו שליט"א)

ה' שפתי תפתח ופי יגיד תהילתך!

אבי מלכי ואלוקי, אבאל'ה טוב ואהוב! אני בתך באה אליך, לפרש שיחתי לפניך אבי, כבת לפני אבא טוב. אני מאמינה בך בלב שלם בתמימות ופשיטות שאתה מקשיב לתפילתי ולשיחתי לפניך, ואתה עונה לי בתוך ליבי, ומשגיח על כל תנועותי ואתה רוצה את טובתי. אבאל'ה אני עדינה וקטנה ואתה אין סופי ולא מושג, אף על פי כן אתה מצמצם את עצמך מאין סוף עד אין תכלית, ופונה אלי ושומע תפילתי, כי במקום גדולתך שם ענוותנותך.

אבאל'ה אני אוהבת אותך! תן לי לדבר אתך את כל ליבי בכל יום, בשיחה אישית לספר לך הכל ולבקש ממך עצה על הכל, להאמין בך ולשמח אותך בחיי. אבאל'ה אני יודעת כמה אני חשובה לך, וכמה אתה רוצה את טובתי, וכל התורה והמצוות שציוות אותנו הוא להיטיב לנו - כדי שתוכל לשכון בתוכנו ואורך יאיר בתוך ליבנו.

גילית לנו ה' יתברך שאתה אוהב קדושה טהרה וצניעות - כמו שכתבת "כי ה' אלוך מתהלך בקרב מחניך לתת אויבך בידך, והיה מחנך קדוש, ולא יראה בך ערוות דבר ושב מאחרך" - חלילה. אני אוהבת אותך אבא ורוצה לעשות רצונך - למרות שקצת חם ולא תמיד הכי נעים, תן לי רצון וכח לשמח אותך, ולעשות אפילו קורבן קטן של הנוחות שלי לכבודך, כי מה זה קורבן קטן שלי, לעומת הקורבנות הגדולים של דמי ישראל שנשפכים כמים בגלל עוון הפריצות וחוסר הצניעות, המסלק שכינה מישראל.

אבאל'ה אני מקבלת על עצמי [בלי נדר] להיות בשמחה תמיד ולשמח אותך, ולכבודך אבא אהוב אני אשתדל בשמחה, להשתדל בלי נדר לשמור על צניעותי, שלא יתנו בי עיניהם כל מיני זרים, אלא אהיה שמורה לבעלי, ואצלו חן השכינה יאיר על פני. ואני מבקשת ממך אבא טוב בזכות מצווה זו של צניעות שאני שומרת על עצמי ומלבישה עצמי בלבוש מלכות דקדושה, שלא יתאחזו בי הקליפות, כן מידה כנגד מידה - תעורר שמירה על ארץ ישראל שכינת קודשך! שמור עליה שתהיה צנועה ומוסתרת ולא יתאחזו בה הקליפות. וכן תשמור על כל בנות ישראל שתהיינה צנועות שמחות וטהורות, ולא יכשלו בהן הבריות, ותחזיר את כל בנך ובנותיך בתשובה שלמה מאהבה ובשמחה, אנא אבאל'ה טוב, תן לכל עמך רצון לעשות רצונך ולהמליך אותך לבדך באהבה.

אבאל'ה לכבודך אני עושה כשם שאני מעוררת מלמטה ושומרת על חלק השכינה שבי שלא יתנו בי זרים עיניהם, כן תשמור מלמעלה על אמאל'ה היא השכינה בארץ ישראל - שלא יגעו בה זרים, ותלביש אותה פורפירא עילאה קדישא, שהוא בגד

רוחני, שלא יוכלו הערבים והגויים לתת עיניהם הטמאות - בגוף השכינה בארץ ישראל! אבאל'ה אנא תשמור על ארץ ישראל הקדושה והאהובה, ותלביש אותה לבוש חשמל - שלא יגעו בה זרים, ותציל ותשמור את ארצנו הקדושה, מכל הציפורנים של הזרים הישמעאלים הזדים שרוצחים את בנינו, ורוצים לתת את הטרפיים הטמאות שלהם בגופה של השכינה בארץ ישראל, אבאל'ה אנא תציל את ארץ ישראל ותציל את עם ישראל, ותגרש את השפחה בישה המזוהמת, והמנובלת, ממיטת כלולותך, בחדר אהבתך בקודש הקודשים, הנקרא "חדר המיטות" (מלכים ב יא, ב), מקום אשר עליו נאמר: "והזר הקרב יומת", ועכשיו שועלים הלכו בו. אבא! "כל אשר תאמר לך שרה שמע בקולה, כי ביצחק יקרא לך זרע" "גרש את האמה הזאת ואת בנה כי לא ירש בן האמה הזה עם בני עם יצחק!" "טובה הארץ מאד מאד!". אנא ה' השב את שכינתך, רעייתך המשוכה אחרך, כנסת ישראל כלה קרואה בנעימה, אל בית כלולותך, "מושכני אחרך נרוצה, הביאני המלך חדרינו נגילה ונשמחה בך!" "אל תראוני שאני שחרחורת ששזפתני השמש", אבאל'ה אתה ידעת – "אחת היא יונתי תמתי אחת היא לאמה", אתה אמרת: "כולך יפה רעייתי ומום אין בך". אנא ה' תשיב את רעייתך הביתה, לבית המקדש, תבנה לה בית נאה, וקבץ כל בניה לתוכה, אנא ה' אני כל כך אוהבת אותך, תשיב את אמא הביתה, אל בית הבחירה! תכונן מלכות דוד, תשיב מלכות שמיים על פי צדק ומשפט התורה, ותמלוך במהרה אתה ה' לבדך בארץ ישראל, ובכל העולם! אני אוהבת אותך אבא!!!

נא לשכפל ולהפיץ - ולהשתדל לומר בכל יום – וכמובן להמשיך לדבר עם ה' על כל דבר בכל יום - מכל הלב, כבת לפני אבא אוהב...
לעילוי נשמת הנרצחים על קידוש ה' - נא לשמור על קדושת הגליון

ב

תפילה נוראה ונשגבה על הצניעות

אנא ה', בורא הכל, כל יכול, אשר על הצניעות ציוות את חווה אמנו, חמש מאות וארבע פעמים: "תהא אשה צנועה": בראת גן עדן, בראת גיהנם, בראת צדיקים, בראת רשעים, יהי רצון שלא יכשלו בי בני אדם. אני בוכה לפניך ה' אבי מלכי, אנא!

יהי רצון מלפניך שיהא מורא שמים עלי כמורא בשר ודם ולא יכשלו בי בני אדם ויפסידו חלקם בגן עדן וירשו גיהנום. ואפסיד אני שלא אזכה חס ושלום להיכנס במחיצתך. יהי רצון שתתקן ברחמך, כל דבר שאינו כשורה שנעשה ונתקלקל על ידי או שנגרם בסיבתך, הפוך רצונך לטובה ותמחול ותסלח ותכפר לאמתך. הצילני מעזי פנים ומעזות פנים, וסייע בידי להיות כרצונך צנועה בכל דרכי, ותגדור פרצות כל עמך בית ישראל ברחמים, אנא אלוקי, זכני לקדש שמך בלבושי, ובכל מעשי באמת.

אבי שבשמים! אתה יודע שרק בזכות הצניעות והקדושה של עם ישראל – אתה שורה במחנינו, וכמו שכתוב בתורתך: "כִּי ה' אֱלֹקֶיךָ מִתְהַלֵּךְ בְּקֶרֶב מַחֲנֶךָ לְהַצִּילְךָ וְלִתֵּת אִיבֶיךָ לְפָנֶיךָ וְהָיָה מַחֲנֶיךָ קָדוֹשׁ וְלֹא יֵרָאֶה בְּךָ עֲוֹנוֹת דָּבָר וְשָׁב מֵאַחֲרֶיךָ" (דברים כג, טו). וכאשר יש חוסר צניעות אז שכינתך מסתלקת מעם ישראל, ומימלא יש מקום לכל הצרות והרעות, וכל פגמי העינים, מחשבה והברית, שנכשלו ישראל בחוסר הצניעות של בנות ישראל – מצטרפים לעין הרע של הסמ"ך מ"ם (סמא"ל

בת מלך - בשמחה

בגימטריא עין עם הכולל), השטן, שהוא מלא עינים (עבודה זרה דף כ), ונעשה בזה קטרוג גדול על עם ישראל, ולכן יש רשות וכח למשחית לחבל בכרם ישראל, וממלא יש צרות ואסונות כמו מחלות קשות כמו הסרטן והקורונה, תאונות, פיגועים, דקירות, שריפות, אנשים צעירים וצעירות נפטרים במיתות משונות, חוסר פרנסה, מלחמות, טילים, גזירת גיוס, וכו' אשר הכל באשמת האשה שמתנהגת ולבושה בחוסר צניעות, ומכשילה אחרים בעבירות, אבל אם יש צניעות וקדושה – אדרבה יש בזכותה שמירה והגנה, ויש את כל הישועות, וגם ניסים גלויים ונפלאות.

על כן באתי לפניך, אדון כל העולמות, יודע תעלומות, שתרחם עלי ותושיעני ואזכה להיות צנועה וקדושה באמת לכבודך, ותשרה עלי השכינה וזיו כבודה, "כל כבודה בת מלך פנימה", ואתנהג ואתלבש בצניעות אמתית כרצונך הקדוש, בשמחה עצומה ביותר, וזכני לאהוב אותך ולאהוב את הצניעות, אפילו אם זה לא כזה פשוט וקל, או ש-חם וכו', אבל באמת אני רוצה תמימות ופשיטות להיות יהודיה פשוטה, בת ישראל כשרה, אנא זכני למידת הענוה והבושה, ויראת שמים טהורה – בשמחה עצומה! אנא זכני להתגבר על תאוותי להתייפות ולהתקשט ולמשוך תשומת לב של זרים, ולשמור הכל לבעלי בלבד, וזכני להתגבר ולהתחזק ולחבוש רק כיסוי ראש צנוע ולא פאה חס וחלילה, ואתלבש בבגדים ארוכים ורחבים (שרוולים עד כף היד, ושמלה עד הקרסול לפחות, וגרבים עבות שלא בצבע הרגל ח"ו וכו'), ולא אתקשט עם תכשיטים ובושם ואיפור ברשות הרבים, רק בבית לבד לכבוד בעלי. ולקיים כל הלכות והנהגות הצניעות. אנא ה' האר אורך המתוק בליבי ובלב כל ישראל לעובדך.

אנא קבל אותי בתשובה שלמה לפניך, וכפר לי על כל החוסר צניעות שהתנהגתי ולבשתי, ועשה שלא אחטא לך עוד לעולם. ויהי רצון שבזכות הצניעות של בנות עמך ישראל – תמתיק מעלינו את כל הדינים, ותושיענו בכל מה שצריכים, ותגאלנו גאולת עולם, ותשרה שכניתך בתוכנו, ותגלה משיח צדקנו ותבנה בית קודשנו

ותפארתנו, אמן!

3 שלבים לצאת מן החטא בין באדם לחבירו ובין אדם למקום: **דבר ראשון** – שיהיה לאדם ברור שזה חטא. **דבר שני** – שיהיה לו ברור שזה אסור במאת האחוזים ללא צד היתר כלל, כך שהיצר לא ימצא לו פתח לעשות את העבירה, או לבטל את המצווה. **שלב שלישי**: התגברות! פשוט להתגבר, וזה מהלך שקורה למשך שבריר שניה, הבחירה בן טוב לרע, פשוט להתגבר על הרצון והחשק והתאוה האסור וזהו.

זכרו: המטפחת והצניעות - זה הכתר של הקדושה, של השכינה. הפאה זה הכתר של הקליפה של הסטרא אחרא. תחליטו איפה אתם רוצים להיות? באיזה צד?

המתינו וראו גאולתן של ישראל, בשמחה רבה אמונתך, השכינה יוצאת מגלותה, אמונה ואהבה ושמחה רבה, על ידי הצניעות והקדושה נראה משיח בא, לטהר ולנקות ארמונו של מלך, באהבה ויראה, ללבוש מטפחת צנועה וחצאית ארוכה - בקדושה גבוהה, ולהאיר אור האמונה והאמת לשוכני ארץ. עם דעת עליון של רוממות הלב היהודי הקדוש של אור הצניעות האמיתית והשלמה בקדושה וטהרה!

תם ונשלם שבח לא-ל בורא עולם!

עם סיום הספר (הושענא רבה תשפ"א) באושפיזא דדוד - התבשרנו בבשורה המרה על פטירת הבעל מנגן הרב דוד רפאל פיינשיל (בן עמי) זצ"ל - יהא ספר זה לזכרו ולעילוי נשמתו הטהורה!

עם אחד עם בורא אחד

מבצע צניעות עולמי!

עם ישראל היקר, בזכות נשים צדקניות נגאלנו ובזכותן עתידין להגאל.

מעכשיו שמים מטפחת צנועה [לפחות] בשבת קודש. וזו זכות עצומה לבוא הגואל.

זוהי יביא לנו את בית המקדש. ונעשה את ראש השנה - לא באומן!
אלא בבית המקדש! [ויסמן לדבר: ראש השנה בגימטריא בית המקדש! (861)].

אז זה תלוי בנו אם נתחזק ונשתתף בארגון ומבצע הזה של מטפחת קודש -
נזכה לגאולה ברחמים עוד השנה, א"ה. בשמים מחכים לנו, עורו והתעוררו,
הצטרפו לנשים הצדקניות שלובשות מטפחת. ובא לציון גואל!

מסירים ושורפים את העבודה זרה שהיא הפאה - וזוכים להתאחד עם בורא עולם!

מבצע מטפחת ברזל נגד הטיילים - כיפת הברזל = לבישת מטפחת

מורי ורבותי! תדעו שהכיפות ברזל המגינות זה רק מרחמי ה' ומהזכויות שלנו,
עכשיו שאנחנו לפני מלחמה קשה, מלחמת עולם השלישית וגוג ומגוג - כעת זה
ממש הצלת נפשות שנשים צדקניות יורידו את הפאות וילבשו מטפחת, ובכך יטו
את כל העולם לכף זכות. צריך שכמה שיותר נשים יקבלו על עצמם ללבוש
מטפחת! צריך עוד ועוד נשים שיקבלו על עצמם מטפחת גם בימות החול, וזה יגן
עלינו מהטיילים ומהאטום ושאר דברים לא טובים. בשמים עדיין מעכבים את
הפורענות ומחכים לתשובה שלנו. וזאת תהיה הכיפת מגן לעם ישראל בארץ ובכל
העולם כולו, אשריה של האישה הזאת שתקיים את הדברים האלו.

זה קריטי מאד להצלת עם ישראל בזכות נשים צדקניות, חשוב שכל אחת תהיה
שותפה לזה - כי כל הצרות בגלל זה! ובכך בזכות התשובה - נזכה להינצל מכל
האסונות, ונזכה על ידי זה לגאולה שלמה במהרה ברחמים וחסדים מגולים!

בואו ונפרסם כולנו את **המבצע צניעות העולמי! בואו תצטרפו למבצע!!!**
ולפחות אם נזכה שבנות ישראל לא ילכו בפאה הנכרית בשבת קודש - זה דבר גדול
מאד, שישחטו את העבודה זרה של ימינו (ועיין בבית הלוי שמות), ובזה **"מיד נגאל"**.

ולמה דווקא בשבת אסור ללכת עם פאה? [אסור אף פעם] מכיוון שפאה נכרית היא
מוקצה בשבת בגלל שהיא תקרובת עבודה זרה, וזה חילול שבת גמור בפרהסיא
שמנסכת את היין, היינו שהיין שנוגעים בו נהפך ליין נסך (עיין שו"ת משנת יוסף
ועוד). **לכן צריך דווקא מטפחת בשבת וחס וחלילה לא פאה נכרית, וזוהי שמירת
שבת כהלכה ממש, וכמו שכתוב אם ישמרו בני ישראל שני שבתות מיד הם נגאלין!**

"בעצם היום הזה בא נח" - **עצ"ם** ר"ת מ'בצע צ'ניעות ע'ולמי. נח שהוא המשיח,
שעליו נאמר: "זה ינחמנו ממעשינו ומעצבון ידינו". כמובא בזוהר חדש: בְּאוֹתוֹ זְמַן
מִתְעוֹרֵר מְשִׁיחַ, שֶׁהוּא כְּמוֹ נֹחַ, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ זֶה יִנְחַמְנוּ מִמַּעֲשֵׂינוּ, שֶׁהוּא כְּבֹד הַמְּלָאכָה.
וּמִמַּעֲצוֹן יִדְּינוּ, שֶׁנֶּאֱמַר בָּהֶם אֲשֶׁר עָבְדוּ בָּהֶם בְּפֶרֶךְ. במהרה בימינו אמן!

לכבוד יתבודך!
לכבוד יתבודך!
לכבוד יתבודך!

אני!
בת של מלך
שומרת

את היופי!

רק לבעלי!

ה' הוא המלך

אבא זה לכבודך!

LSB

גם אני

מתלבשת בצניעות!!!

הכולל: כיסוי ראש צנוע (לא פאה), שיוולים

ארוכים, וחצאית ארוכה עד בקיסול, ועוד

וזכוכת זה נזכה לנאולה שלמה במוחיה!!!

דע מה למעלה ממך, עיון... ואזן... וכל מעשיך...
נְשׁוּיֹתַי ד' לַנְּגִדֵי תְבוּיָה

על כל דבר מצוה וטוב יש לומר: "הנני", הנני הוא לשון ענוה שמוכן לעשות כל מה שמתבקש. כמו אברהם אבינו יעקב ומשה ועוד שתמיד אמרו: "הנני", לכל דבר שה' אמר. ואם האדם בדרגה כזאת שאומר תמיד: "הנני", אז גם ה' יתברך יאמר אליו: "הנני", וכמו שכתוב: "אז תקרא וה' יענה, תשוע ויאמר הנני" (ישעיהו נח, ט). וצריך לעשות את זה במסירות נפש ממש. ואז זוכים לדרגה של "הנני בידך"! (תפילת ר"מ מאפטא) אז בואו בנות ישראל היקרות והקדושות, נתאמץ ונלחם לכבוד אבינו שבשמים, ולמען כבוד וצער השכינה, כמה טוב וכמה נפלא להיות אשה צנועה עם מטפחת צנועה, שמלה עד הקרסול (ושאר הלכות והנהגות הצניעות) בכל רגע ורגע מקיימים עשרות מצות עשה ולא תעשה שתלויים בצניעות, אשריכן בנות ישראל, ואשרי חלקכן, זכות גדולה בידכן, שאתם תזכו שבזכותכן נגאל! עליכן לשמוח מאד מאד בכל שניה של לבישת המטפחת, ושאר בגדי הצניעות, ואז תשרה עליכם השכינה וזיו כבודה, וכך תזכו לחיי העולם הזה והבא [ע"פ אגרת הרמב"ן], הבה נצעד את מצעד הגאולה והתשובה לקראת אבינו שבשמים, ונזכה כולנו ביחד לקבל משיח צדקנו, ולהיות בבית המקדש במהרה בימינו אמן!

נְגָאֵל בְּזִכּוֹת הַנְּשִׁים הַצְּנוּעוֹת

הַלּוֹבְשׁוֹת:

רַחֲב. אֲרוֹךְ עַד הַקְּרִסוֹל. צְבָעִים צְנוּעִים. מְטַפַּחַת.

אֲשֵׁרִיכֶם!